

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra extinsă)

14 decembrie 2022*

„Subvenții – Importuri de biomotorină din Indonezia – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2092 – Taxă compensatorie definitivă – Articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2016/1037 – Subcotarea prețurilor – Presiune asupra prețurilor – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1037 – Legătură de cauzalitate – Articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) și punctul 2 din Regulamentul 2016/1037 – Acțiune constând în «a însărcina» un organism privat să execute o funcție care constituie o contribuție financiară sau în «a-i ordona să facă acest lucru» – Remunerație mai mică decât cea adecvată – Susținerea veniturilor sau a prețurilor – Articolul 3 punctul 2 și articolul 6 litera (d) din Regulamentul 2016/1037 – Avantaj – Articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) și punctul 2 din Regulamentul 2016/1037 – Transfer direct de fonduri – Articolul 7 din Regulamentul 2016/1037 – Calculul valorii avantajului – Articolul 8 alineatele (1) și (8) din Regulamentul 2016/1037 – Risc de prejudiciu important – Dreptul la apărare”

În cauza T-143/20,

PT Pelita Agung Agrindustri, cu sediul în Medan (Indonezia),

PT Permata Hijau Palm Oleo, cu sediul în Medan,

reprezentate de F. Graafsma, J. Cornelis și E. Rogiest, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de P. Kienapfel, G. Luengo și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

European Biodiesel Board (EBB), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentat de M.-S. Dibling și L. Amiel, avocați,

intervenient,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă),

* Limba de procedură: engleza.

compus la deliberări din domnii S. Gervasoni (raportor), președinte, L. Madise și P. Nihoul, doamna R. Frenedo și domnul J. Martín y Pérez de Nanclares, judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 14 ianuarie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamantele, PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo, solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2092 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Indonezia (JO 2019, L 317, p. 42, denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care acest regulament le privește.

Istoricul litigiului

- 2 Reclamantele sunt societăți indoneziene care produc și exportă biomotorină în Uniunea Europeană.
- 3 La 19 noiembrie 2013, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2), care a aplicat reclamantelor o taxă antidumping definitivă.
- 4 La 25 noiembrie 2013, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul (UE) nr. 1198/2013 de încheiere a procedurii antisubvenție privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 330/2013 de supunere a unor astfel de importuri la procedura de înregistrare (JO 2013, L 315, p. 67).
- 5 La 15 septembrie 2016, Tribunalul a anulat articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1194/2013 în măsura în care o priveau pe prima dintre reclamante (Hotărârea din 15 septembrie 2016, PT Pelita Agung Agrindustri/Consiliul, T-121/14, nepublicată, EU:T:2016:500).
- 6 La 25 ianuarie 2018, în urma unei cereri formulate de Republica Indonezia, grupul special al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) a întocmit un raport privind măsurile antidumping impuse prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1194/2013 asupra importurilor de biomotorină provenite din Indonezia [raportul grupului special al OMC intitulat „Uniunea Europeană – Măsuri antidumping privind biomotorina originară din Indonezia”, adoptat la 25 ianuarie 2018 (WT/DS 480/R), denumit în continuare „raportul grupului special «UE-biomotorină (Indonezia)»”]. Grupul special al OMC a concluzionat că Uniunea a acționat într-un mod incompatibil cu mai multe dispoziții ale Acordului General pentru Tarife și Comerț

(GATT) și ale Acordului privind aplicarea articolului VI din GATT (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a OMC (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5).

- 7 La 22 octombrie 2018, European Biodiesel Board (EBB) a sesizat Comisia cu o plângere în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 55), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2018/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 (JO 2018, L 143, p. 1), denumit în continuare „regulamentul de bază”. Potrivit acestei plângeri, importurile de biomotorină originară din Indonezia făceau obiectul unor subvenții și, ca urmare a acestui fapt, cauzau un prejudiciu industriei Uniunii.
- 8 Prin avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 6 decembrie 2018 (JO 2018, C 439, p. 16), Comisia a deschis o procedură antisubvenție privind importurile de biomotorină originară din Indonezia.
- 9 Produsul vizat de anchetă este reprezentat de „esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținuți prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nefosilă, cunoscuți în general sub denumirea de «biomotorină», în formă pură sau în amestec, originari din Indonezia (denumit în continuare „produsul în cauză”).
- 10 Biomotorina produsă în Indonezia este în principal ester metilic din ulei de palmier (denumit în continuare „EMP”), care este derivat din uleiul de palmier brut (denumit în continuare „UPB”). În schimb, biomotorina produsă în Uniune este în esență ester metilic de rapiță (denumit în continuare „EMR”), dar se obține și din alte materii prime, printre care și UPB.
- 11 Atât EMP, cât și EMR aparțin categoriei de esteri monoalchilici de acid gras. Termenul „ester” se referă la transesterificarea uleiurilor vegetale, care presupune amestecarea uleiului cu alcool, generând biomotorina și, ca subprodus, glicerina. Adjectivul „metilic” se referă la metanol, alcoolul cel mai frecvent utilizat în acest proces. Esterii monoalchilici de acid gras sunt cunoscuți și sub denumirea de „esteri metilici de acid gras” (denumiți în continuare „FAME” [*fatty acid methyl ester*]). Deși atât EMP, cât și EMR sunt FAME, ei au proprietăți fizice și chimice parțial diferite și, mai ales, prezintă un punct de colmatare a filtrului la rece (denumit în continuare „CFPP” [*cold filter plugging point*]) diferit. CFPP reprezintă temperatura la care un combustibil va determina un filtru de combustibil să se colmateze ca urmare a cristalizării sau a gelificării unora dintre componentele sale. Pentru EMR, CFPP poate fi de - 14 °C, în timp ce pentru EMP el este de aproximativ 13 °C. Pe piață, biomotorina cu un CFPP special este descrisă adeseori ca FAME X, de exemplu FAME 0 sau FAME 5.
- 12 Ancheta privind subvențiile și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2017 și 30 septembrie 2018 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Analiza tendințelor relevante pentru stabilirea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă. După caz, Comisia a examinat de asemenea date ulterioare perioadei de anchetă.
- 13 Prin scrisoarea din 18 ianuarie 2019, reclamantele și-au prezentat răspunsurile la chestionarul antisubvenție care le fusese adresat de Comisie, răspunsuri pe care le-au completat la 1 martie 2019. Comisia a efectuat verificări la fața locului la sediile din Indonezia ale reclamantelor în intervalul dintre 12 și 15 martie 2019, precum și la 22 martie 2019.

- 14 La 12 august 2019, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1344 de instituire a unei taxe compensatorii provizorii la importurile de biomotorină originară din Indonezia (JO 2019, L 212, p. 1, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”). Taxa compensatorie provizorie aplicabilă reclamantelor era de 18 %.
- 15 La 28 august 2019, reclamantele au formulat observații cu privire la documentele din notificarea provizorie. La 6 septembrie 2019 a avut loc o audiere cu Comisia.
- 16 La 4 octombrie 2019, Comisia a comunicat faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie măsuri compensatorii definitive cu privire la biomotorina originară din Indonezia. Reclamantele au formulat observații cu privire la acestea la 14 octombrie 2019. Au avut loc audieri la 14 octombrie 2019 în prezența consilierului-auditor și la 17 octombrie 2019.
- 17 În urma procedurii antisubvenție, Comisia a adoptat regulamentul atacat prin care a confirmat concluziile la care a ajuns în regulamentul provizoriu. Aceasta a considerat că autoritățile publice indoneziene au susținut industria de biomotorină prin intermediul unor subvenții în sensul articolului 3 alineatul (1) din regulamentul de bază. Comisia a reținut că acest sprijin a fost acordat prin intermediul anumitor programe. Era vorba printre altele despre faptul că Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei, un organism public, plătea producătorilor de biomotorină care livraseră biomotorină unor societăți desemnate drept „entități aparținând Petrofuel” diferența dintre prețul de referință al motorinei minerale, plătit de aceste entități, și prețul de referință pentru biomotorină stabilit de ministrul energiei și al resurselor minerale. De aceea, Comisia a concluzionat că autoritățile publice indoneziene au însărcinat producătorii de UPB, materie primă pe care producătorii de biomotorină o cumpărau pentru a o transforma în biomotorină, să furnizeze această materie primă în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată sau le-au ordonat să facă acest lucru în special prin intermediul unor restricții la export și al controlului prețurilor, cu mijlocirea grupului de societăți publice PT Perkebunan Nusantara (denumit în continuare „PTPN”).
- 18 Taxa compensatorie definitivă aplicabilă reclamantelor era de 18 %.

Concluziile părților

- 19 Reclamantele solicită Tribunalului:
 - anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 Comisia, susținută de EBB, solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 21 În susținerea acțiunilor formulate, reclamantele invocă în esență șapte motive, întemeiate:
- primul, pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării;
 - al doilea, pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din regulamentul de bază în analiza legăturii de cauzalitate;
 - al treilea, pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie atunci când a stabilit existența unei convenții sub forma furnizării de UPB în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată;
 - al patrulea, pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) și punctul 2 din regulamentul de bază, care viciază concluzia Comisiei referitoare la existența unei subvenții sub forma unui transfer direct de fonduri;
 - al cincilea, pe încălcarea articolului 7 din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere săvârșite de Comisie în calculul valorii avantajului conferit de sistemul Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei;
 - al șaselea, pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (8) din regulamentul de bază la stabilirea existenței unui risc de prejudiciu important;
 - al șaptelea, pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării

- 22 Primul motiv este structurat în două aspecte, care sunt contestate de Comisie, susținută de EBB.

Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a ansamblului datelor pertinente la stabilirea subcotării

- 23 În cadrul primului aspect, reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, întrucât calculul subcotării nu este întemeiat pe elemente de probă pozitive și nu rezultă dintr-o examinare obiectivă. Mai precis, în cadrul primei critici, acestea susțin că prima metodă utilizată de Comisie în vederea calculării subcotării prețurilor nu ține seama de faptul că o concurență directă nu poate exista între EMP-ul importat din Indonezia și EMP-ul produs în Uniune, primul fiind utilizat ca factor de producție pentru fabricarea unui amestec de biomotorină, iar al doilea fiind amestecat direct cu motorina minerală. În cadrul celei de a doua critici, reclamantele susțin că nici a doua metodă, care constă în compararea importurilor de EMP provenite din Indonezia cu vânzările de EMP produs în Uniune, precum și de biomotorină cu un CFPP de 0 °C (denumită în continuare „FAME 0”) produsă în Uniune, nu ține seama de faptul că biomotorina indoneziană este un factor de producție pentru fabricarea de FAME 0 și că aceasta nu poate fi utilizată în anumite regiuni reci ale Uniunii din cauza nivelului ridicat al CFPP-ului său. În cadrul celei de a treia critici, reclamantele susțin că a treia metodă,

care constă în compararea tuturor importurilor de biomotorină provenită din Indonezia cu totalitatea vânzărilor de biomotorină din Uniune fără ajustarea prețului, nu ține seama de diferențele de preț dintre tipurile de biomotorină în funcție de nivelul CFPP-ului lor.

- 24 În această privință trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le analizeze (a se vedea Hotărârea din 18 octombrie 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punctul 63 și jurisprudența citată).
- 25 Această largă putere de apreciere privește în special stabilirea existenței unui prejudiciu adus industriei Uniunii în cadrul unei proceduri antisubvenție. Controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute, a lipsei unei erori vădite de apreciere a acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 septembrie 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punctul 46, și Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, în prezent în recurs, EU:T:2021:278, punctul 149 și jurisprudența citată). Aceasta este situația în special în ceea ce privește stabilirea factorilor care aduc un prejudiciu industriei Uniunii în cadrul unei anchete antisubvenție (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 septembrie 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 26 Controlul realizat de Tribunal cu privire la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a instituțiilor. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalul trebuie să verifice nu numai exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente reprezintă toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă acestea sunt de natură să susțină concluziile desprinse (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punctul 64).
- 27 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat industriei Uniunii se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă, pe de o parte, a volumului importurilor care fac obiectul unor subvenții și a efectului acestor importuri asupra prețurilor produselor similare pe piața Uniunii și, pe de altă parte, a impactului acestor importuri asupra industriei menționate. În ceea ce privește în special efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază prevede obligația de a se analiza dacă a existat într-adevăr în cazul acestor importuri o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au într-un alt mod ca efect diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care altfel s-ar fi produs (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctele 236 și 237).
- 28 Regulamentul de bază nu conține nicio definiție a noțiunii de subcotare a prețului și nu prevede nicio metodă de calculare a acesteia (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 238). Metoda urmată pentru a determina o

eventuală subcotare a prețurilor trebuie, în principiu, să fie aplicată la nivelul „produsului similar”, în sensul articolului 2 litera (c) din regulamentul de bază, chiar dacă acesta poate fi compus din tipuri de produse diferite (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 73 și 74 și jurisprudența citată, și Concluziile avocatului general Pitruzzella prezentate în cauza Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, punctul 64, urmate de Curte în această cauză).

- 29 Calculul subcotării prețului importurilor în discuție se face, în conformitate cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii existenței unui prejudiciu suferit de industria Uniunii din cauza acestor importuri și se utilizează, la o scară mai largă, în vederea evaluării prejudiciului respectiv și a stabilirii marjei prejudiciului, mai precis a nivelului de înlăturare a prejudiciului respectiv. Obligația de a se efectua o examinare obiectivă a impactului importurilor care fac obiectul unor subvenții, înscrisă la articolul 8 alineatul (1) menționat, impune realizarea unei comparații echitabile între prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria amintită în cadrul vânzărilor efectuate pe teritoriul Uniunii (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 239).
- 30 În mod schematic, la stabilirea subcotării, instituțiile realizează o comparație a prețurilor din Uniune cu prețurile ajustate ale importurilor, astfel încât să obțină o marjă de subcotare exprimată în procente (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 octombrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, T-192/08, EU:T:2011:619, punctul 65).
- 31 În acest context, trebuie arătat că analiza subcotării prețurilor implică aprecierea unor situații economice complexe și că larga putere de apreciere de care dispune Comisia se extinde cel puțin la deciziile referitoare la alegerea metodei de analiză, la datele și la probele care trebuie colectate, la metoda de calcul care trebuie utilizată pentru a stabili subcotarea, precum și la interpretarea și la evaluarea datelor colectate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 78 și 107, și Concluziile avocatului general Pitruzzella prezentate în cauza Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, punctele 27-30, urmate de Curte în această cauză).
- 32 Primul aspect al primului motiv trebuie examinat în lumina acestor considerații.

– *Cu privire la prima metodă de calcul*

- 33 Potrivit considerentului (234) al regulamentului atacat, prima metodă de calcul al subcotării prețurilor „a comparat importurile de EMP din Indonezia cu vânzările de EMP produs în Uniunea Europeană”, „[m]arjele de subcotare [situându-se] între 6,0 % și 11,6 %”. Considerentul (235) al regulamentului atacat precizează că „comparația exactă a avut loc între EMP la [CFPP] + 13 din Indonezia și EMP la CFPP + 10 din industria Uniunii”, că „EMP vândut la CFPP + 10 nu a fost amestecat pentru a obține acel CFPP”, că „a fost adăugat în biomotorină un aditiv care costă mai puțin de 1 euro pe MT [tonă metrică], și anume doar aproximativ 0,1 % din costul de producție”, și că „Comisia nu consideră că este necesară o ajustare pentru acest aditiv, deoarece ajustarea nu ar avea niciun impact asupra calculelor”.
- 34 Potrivit considerentului (293) al regulamentului provizoriu, această comparație a inclus aproximativ 20 % din totalul vânzărilor realizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- 35 Din considerentul (292) al regulamentului provizoriu reiese că această comparație privește același produs din perspectiva importurilor din Indonezia și din industria Uniunii, și anume biomotorina pe bază de ulei de palmier pur. Acest aspect nu este contestat de reclamante.
- 36 Comisia a precizat de asemenea, în cuprinsul considerentului (242) al regulamentului atacat, că nu a constatat nicio diferență de preț între aceste produse. Totodată, în același considerent ea a arătat că cotațiile pentru EMP pur nu menționau CFPP-ul efectiv al produsului, ci doar EMP-ul. Întrucât reclamantele nu prezintă niciun element de natură să infirme aceste constatări, Comisia a dedus în mod întemeiat că toți EMP erau vânduți la prețuri similare indiferent de CFPP-ul lor exact. În ceea ce privește raportul de concurență dintre cele două produse, regulamentul atacat arată, în considerentul (228), că o analiză a vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion a pus în evidență vânzări semnificative de EMP pur direct către rafinării de motorină minerală, aceste vânzări intrând în concurență directă cu importurile de EMP pur originar din Indonezia. Faptul că, potrivit considerentului (290) al regulamentului provizoriu, EMP-ul pur nu este amestecat „în mod normal” cu motorină minerală, ci cu alte biomotorine cu un CFPP inferior pentru a produce mai întâi un amestec cu CFPP de 5 °C sau cu CFPP de 0 °C, care este apoi amestecat cu motorină minerală, nu poate exclude posibilitatea ca acest produs să fie vândut direct rafinăriilor de motorină minerală.
- 37 Argumentul reclamantelor potrivit căruia EMP-ul importat este utilizat ca factor de producție pentru fabricarea unui amestec de biomotorină, în timp ce EMP-ul produs în Uniune este amestecat direct cu motorina minerală și că, în consecință, nu ar putea exista concurență directă între cele două nu este susținut cu elemente de probă și pare să se întemeieze pe o interpretare eronată a regulamentului atacat.
- 38 Astfel, faptul că în considerentul (253) al regulamentului atacat se menționează că EMP-ul produs în Uniune este vândut direct companiilor petroliere nu înseamnă că EMP-ul importat nu este. Dimpotrivă, această ipoteză este exprimată în mod explicit în considerentul (228) al regulamentului atacat, în care Comisia a explicat existența unei concurențe directe între cele două produse, precizând că „[o] analiză a vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion a arătat vânzări semnificative de EMP pur direct către rafinării de motorină minerală, aceste vânzări intrând în concurență directă cu importurile de EMP pur din Indonezia”. După cum subliniază în mod întemeiat Comisia, considerentul (254) al regulamentului atacat afirmă doar că „Comisia nu contestă faptul că EMP este importat, de asemenea, în Uniune pentru a fi amestecat cu alte biomotorine”.
- 39 Prin urmare, reclamantele nu au reușit să prezinte elemente suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierea faptelor reținută în regulamentul provizoriu și confirmată în regulamentul atacat. Or, o astfel de probă este necesară pentru a stabili că o instituție a săvârșit o eroare vădită de apreciere de natură să justifice anularea unui act (a se vedea Hotărârea din 11 septembrie 2014, *Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul*, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 40 Din cele ce precedă rezultă că Comisia a luat în considerare, odată cu prima metodă de calcul, tipul și proprietățile fizice ale produselor care trebuie comparate, precum și utilizările lor și raportul de concurență dintre acestea. Astfel, aceasta a efectuat o comparație echitabilă între prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria Uniunii în cadrul vânzărilor efectuate pe teritoriul Uniunii, așa cum impune jurisprudența citată la punctul 29 de mai sus.
- 41 Prin urmare, argumentele reclamantelor cu privire la prima metodă de calcul trebuie respinse.

– *Cu privire la a doua metodă de calcul*

- 42 Potrivit considerentului (245) al regulamentului atacat, a doua metodă de calcul al subcotării prețurilor „a extins cantitatea de biomotorină produsă în Uniune care a fost comparată cu importurile din Indonezia, incluzând în comparație vânzările de biomotorină FAME 0 ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion”.
- 43 Considerentele (246)-(248) ale regulamentului atacat precizează că:
- „(246) Pentru a compara vânzările de FAME 0 la nivelul Uniunii cu importurile naționale de EMP din Indonezia, prețul vânzărilor de FAME 0 la nivelul Uniunii a fost ajustat și, ca urmare, redus la nivelul prețului vânzărilor de EMP la nivelul Uniunii pentru a lua în considerare valoarea de piață a diferențelor de proprietăți fizice.
- (247) Pentru a clarifica acest calcul, la cererea părților care au formulat observații, prețul reducerii de mai sus s-a situat între 100 [de euro] și 130 [de euro] pe tonă metrică. De asemenea, pentru a clarifica acest calcul, 55 % din volumul total al vânzărilor industriei Uniunii acoperite de această comparație include atât EMP, cât și FAME 0 [...].
- (248) Marja de subcotare națională stabilită prin această metodă a fost de 7,4 %.”
- 44 Din lectura regulamentului atacat reiese că Comisia a extins perimetrul comparației efectuate în cadrul primei metode de calcul incluzând, în ceea ce privește vânzările din industria Uniunii, atât EMP, cât și FAME 0. În acest scop, prețurile FAME 0 au fost ajustate descrescător, la nivelul prețului de vânzare al EMP, ținând cont de valoarea de piață a diferențelor în materie de proprietăți fizice.
- 45 Reclamantele reproșează Comisiei că nu a ținut seama de faptul că biomotorina indoneziană este un factor de producție pentru fabricarea biomotorinei cu CFPP de 0 °C și că aceasta nu poate fi utilizată în anumite regiuni reci ale Uniunii din cauza nivelului ridicat al CFPP-ului. În susținerea afirmațiilor lor, reclamantele invocă rapoarte ale grupului special al OMC și în special raportul grupului special „UE-biomotorină (Indonezia)”, care, la punctul 7.158, a semnalat „complexitatea în raporturile de concurență dintre EMP și biomotorina amestecată cu un CFPP de 0 grade, dat fiind că EMP-ul indonezian este un factor de producție pentru fabricarea biomotorinei amestecate, inclusiv a biomotorinei amestecate cu un CFPP de 0 grade”.
- 46 În această privință trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, interpretările Acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii, care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a OMC (JO 1994, L 336, p. 156, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 166, denumit în continuare „Acordul SMC”), adoptate de acest organ, nu pot fi obligatorii pentru Tribunal în aprecierea validității regulamentului atacat (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 1 martie 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punctul 54, Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 103, și Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, în prezent în recurs, EU:T:2021:278, punctul 419).
- 47 Cu toate acestea, Curtea subliniază de asemenea că principiul de drept internațional general al respectării angajamentelor contractuale (*pacta sunt servanda*), consacrat la articolul 26 din Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969, implică faptul că, în vederea interpretării și aplicării Acordului SMC, instanța Uniunii trebuie să țină seama de

interpretarea diferitelor dispoziții ale acestui acord pe care a adoptat-o Organul de soluționare a litigiilor al OMC (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 32, și Concluziile avocatului general Pitruzzella prezentate în cauza Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, punctul 24, urmate de Curte în această cauză). Astfel, nimic nu se opune ca Tribunalul să facă trimitere la acestea, din moment ce este vorba despre efectuarea interpretării dispozițiilor regulamentului de bază care corespund unor dispoziții ale Acordului SMC (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 103).

- 48 În orice caz, mai întâi, Comisia a subliniat în mod întemeiat, în considerentele (251) și (252) ale regulamentului atacat, schimbarea din structura industriei Uniunii, care, în prezent, produce și EMP. Situația pieței a fost, așadar, modificată în raport cu cea care a motivat analiza expusă la punctul 45 de mai sus, care figurează în raportul grupului special „UE-biomotorină (Indonezia)”.
- 49 Apoi, contrar susținerilor reclamantelor, din considerentul (246) al regulamentului atacat reiese că Comisia a luat în considerare în mod efectiv valoarea de piață a diferențelor de proprietăți fizice atunci când a ajustat prețul de vânzare al FAME 0 în Uniune pentru a face o comparație. De altfel, reclamantele nu repun în discuție ajustarea prețului FAME 0 efectuată de Comisie. Dimpotrivă, acestea utilizează ajustarea ca punct de plecare pentru a propune propriul calcul pentru subcotarea prețurilor pentru toate vânzările de biomotorină din Uniune.
- 50 În sfârșit, Comisia a constatat de asemenea, în considerentul (254) al regulamentului atacat, că EMP-ul importat din Indonezia era utilizat ca „factor de producție” și era amestecat cu alte biomotorine pentru fabricarea, de exemplu, a FAME 0, și a adăugat că „cantitatea de EMP importată este determinată de prețul acestor importuri, precum și de proprietățile lor fizice și, prin urmare, prețul EMP importat exercită o presiune și asupra prețurilor amestecurilor”. Comisia mai arătată că „EMP este unul dintre cele mai ieftine tipuri de biomotorină care pot fi utilizate în amestecuri precum FAME 0 și FAME [cu un CFPP de 5 °C] care sunt adecvate pentru utilizare într-o parte semnificativă a pieței Uniunii pe tot parcursul anului” și că, „[a]stfel, importurile de EMP concurează direct cu alte tipuri de biomotorină produse în U[niunea] E[uropeană], care, în absența acestui produs, ar fi amestecate în cantități mai mari pentru a se obține același rezultat al amestecării”. În plus, în considerentul (297) al regulamentului provizoriu, Comisia a explicat că FAME 0 include deseori până la 20 % EMP.
- 51 Rezultă astfel că, în analiza sa, Comisia a luat în considerare în mod corespunzător atât utilizarea produselor, cât și raporturile concurențiale dintre acestea.
- 52 Prin urmare, reclamantele nu au dovedit că subcotarea prețurilor care rezultă din cea de a doua metodă este în mod vădit eronată.

– *Cu privire la a treia metodă de calcul*

- 53 Potrivit considerentului (256) al regulamentului atacat, a treia metodă de calcul al subcotării prețurilor „a comparat importurile de biomotorină din Indonezia la nivel național cu toate vânzările de biomotorină ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion”, „[m]arja de subcotare la nivel național stabilită prin această metodă [fiind] de 17,1 %”.

- 54 Comisia a precizat, în considerentul (270) al regulamentului atacat, că acest calcul reprezintă comparația între EMP-ul din Indonezia la CFPP 13 și totalul vânzărilor producției proprii a industriei Uniunii Europene, care include de asemenea EMP, și că nu a fost prezentată nicio solicitare argumentată și cuantificată pentru o eventuală ajustare.
- 55 Reclamantele susțin că această metodă de calcul ignoră total diferența în ceea ce privește nivelul CFPP-ului dintre biomotorina indoneziană și biomotorina vândută de producătorii din Uniune și subliniază importanța, pentru organul de apel și pentru grupul special al OMC, a efectuării unor ajustări necesare pentru a garanta o comparație valabilă a prețurilor.
- 56 În această privință trebuie amintit că, în conformitate cu jurisprudența citată la punctele 46 și 47 de mai sus, interpretările Acordului SMC adoptate de aceste organe nu pot fi obligatorii pentru Tribunal în aprecierea validității regulamentului atacat, chiar dacă instanța Uniunii trebuie să țină seama de acestea.
- 57 În definitiv, grupul special al OMC a indicat că „prețurile comparate trebuie să corespundă unor produse și tranzacții care sunt comparabile în cazul în care se dorește ca acestea să furnizeze o indicație fiabilă privind existența și amploarea unei subcotări în importurile care fac obiectul unui dumping sau sunt subvenționate în raport cu prețul produsului similar național, care poate servi apoi drept bază pentru a aprecia legătura de cauzalitate dintre importurile vizate și prejudiciul adus industriei naționale”. Acesta a adăugat că „[p]uterea discreționară a autorității este de altfel circumscrisă obligației generale [...] potrivit căreia stabilirea existenței unui prejudiciu «se va întemeia pe elemente de probă pozitive și va presupune o examinare obiectivă»” și că „[o] comparație a prețurilor care nu sunt comparabile nu ar îndeplini, în opinia noastră, cerința care impune autorității însărcinate cu ancheta să efectueze o «examinare obiectivă» a unor «elemente de probă pozitive»”. Grupul special subliniază că mai mulți factori determină prețul de vânzare într-o anumită tranzacție și că, în consecință, comparabilitatea prețurilor trebuie asigurată în ceea ce privește diversele caracteristici ale produselor și tranzacțiilor comparate. Astfel, un factor fundamental care determină prețul constă în caracteristicile fizice ale produsului și, în cazul în care autoritatea însărcinată cu ancheta „efectuează o comparație a prețurilor pe baza unui «coș» de produse sau de tranzacții de vânzare, ea trebuie să se asigure că grupurile de produse sau tranzacții comparate care constituie cei doi termeni ai ecuației sunt suficient de similare pentru a se putea afirma în mod rezonabil că orice diferență de preț rezultă dintr-o «subcotare a prețului», iar nu doar din diferențe în compoziția celor două coșuri comparate”, precizându-se că, „în caz de divergență, autoritatea trebuie să facă ajustări pentru a lua în considerare și corecta diferențele relevante în ceea ce privește caracteristicile fizice sau alte caracteristici ale produsului” [raportul grupului special al OMC intitulat „China – Măsurile antidumping și compensatorii instituite asupra producției de pui de carne din Statele Unite ale Americii”, adoptat la 2 august 2013 (WT/DS 427/R, punctele 7.475, 7.476, 7.480 și 7.483)].
- 58 Este cert că Comisia nu a efectuat ajustări în cadrul celei de a treia metode de calcul al subcotării. În consecință, trebuie să se examineze dacă comparația dintre prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria Uniunii este echitabilă în sensul jurisprudenței citate la punctul 29 de mai sus și dacă Comisia nu a depășit limitele puterii sale de apreciere în analiza subcotării prețurilor, care, potrivit jurisprudenței citate la punctul 31 de mai sus, implică aprecierea unor situații economice complexe.

- 59 În această privință, trebuie arătat că, în memoriul în apărare, Comisia a precizat că produsul similar din industria Uniunii luat în considerare pentru această comparație avea un nivel al CFPP-ului care varia între - 20 °C și 10 °C. Aceasta consideră că între preț și CFPP nu există o corelare în funcție de care o diferență de grade să determine o modificare a prețului în euro pe tonă. Deși Comisia a putut să estimeze valoarea de piață a diferențelor de proprietăți fizice dintre vânzările de FAME 0 din Uniune și importurile de EMP provenite din Indonezia și să ajusteze, în consecință, prețul vânzărilor de FAME 0 din Uniune, aceasta susține că nu a găsit o abordare rezonabilă pentru efectuarea altor ajustări în ceea ce privește alte tipuri de biomotorină, de exemplu între biomotorina pe bază de EMP și biomotorina cu un CFPP de - 14 °C.
- 60 Părțile sunt de acord că, în lunile de vară și în regiunile mai calde, pot fi vândute biomotorine cu niveluri mai mari ale CFPP-ului, în timp ce în lunile de iarnă și în regiunile mai reci sunt necesare biomotorinele cu un nivel mai mic al CFPP-ului. Cantitatea de EMP utilizată într-un amestec depinde deci de anotimp și de poziția geografică în Europa.
- 61 Comisia a observat, în acest sens, o mare complexitate a pieței biomotorinei. Ea nu este de acord cu analiza reclamantelor potrivit căreia nivelul CFPP-ului are în toate cazurile impact asupra prețurilor. Astfel, nivelul CFPP-ului ar avea impact asupra prețurilor atunci când, în funcție de anotimp și de poziția geografică, pot fi în concurență pe această piață niveluri ale CFPP-ului diferite. De exemplu, biomotorina cu un CFPP de 13 °C ar fi în concurență cu biomotorina cu un CFPP de 10 °C pe tot parcursul anului în mai multe regiuni din sudul Europei. O asemenea concurență nu ar echivala însă în mod automat cu o diferență de preț. Prin urmare, Comisia subliniază că vânzările de EMP cu un CFPP de 10 °C din Uniune au putut fi comparate cu importurile de EMP cu un CFPP de 13 °C din Indonezia fără să fi fost necesară o ajustare pentru a ține seama de eventualele diferențe privind nivelul CFPP-ului. În schimb, în anumite condiții climatice, de exemplu iarna, în nordul Europei, biomotorina cu un CFPP de 13 °C nu ar fi în concurență cu biomotorina cu un CFPP de - 10 °C, indiferent de orice diferență de preț, întrucât biomotorina cu un CFPP de 13 °C nu ar putea fi utilizată în aceste condiții hivernale. Comisia deduce de aici că, deși o ajustare a prețului pe baza valorii de piață observate a fost considerată necesară pentru FAME 0, care este produsul cel mai vândut de producătorii din Uniune, situația nu este aceeași în ceea ce privește alte tipuri de biomotorină cu nivel scăzut al CFPP-ului care nu se află neapărat în concurență directă, din punctul de vedere al prețurilor, cu biomotorinele care prezintă niveluri mai ridicate ale CFPP-ului.
- 62 Din explicațiile furnizate de Comisie reiese că decizia de a nu efectua ajustări ale prețurilor în cadrul celei de a treia metode de calcul s-a întemeiat pe elemente obiective, și anume complexitatea raporturilor concurențiale dintre biomotorinele cu niveluri ale CFPP-ului diferite, diferența dintre condițiile de piață pentru biomotorinele cu niveluri ale CFPP-ului diferite și lipsa unei corelații directe între nivelul CFPP-ului și preț. Aceste elemente sunt de natură să susțină în mod plauzibil concluziile Comisiei, care nu a depășit în speță marja sa largă de apreciere pentru a defini metoda precisă în analiza subcotării prețurilor.
- 63 În acest context, reclamantele nu au dovedit că ajustarea solicitată era necesară pentru ca prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria Uniunii să devină comparabile, după cum impune jurisprudența (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 58).

- 64 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție ca urmare a calculului alternativ al subcotării prețurilor propus de reclamante în replică. Bazându-se pe informații furnizate de Comisie în memoriul său în apărare, reclamantele propun un calcul al subcotării care, prin aplicarea unei cote de 10 sau de 13 euro pe tonă (respectiv aceeași diferență pe unitate ca aceea constatată de Comisie între prețurile biomotorinei cu un CFPP de 0 °C și cele ale biomotorinei cu un CFPP de 10 °C) pentru a ține seama de fiecare grad diferit de CFPP, conduce la o subcotare medie de numai - 0,27 %.
- 65 Trebuie constatat, așa cum reclamantele au admis în ședință, că această metodă de calcul se întemeiază pe prezumția că ajustarea prețurilor între produsul cu un CFPP de 0 °C și produsul cu un CFPP de 10 °C reținut de Comisie în cea de a doua metodă de calcul poate servi drept bază pentru efectuarea de ajustări pentru fiecare grad diferit al CFPP-ului. Or, astfel cum subliniază în mod întemeiat Comisia în duplică, reclamantele nu explică pe ce bază diferența dintre CFPP-ul de 0 °C și CFPP-ul de 10 °C împărțită la zece ar reprezenta o diferență de preț pe grad de orice fel. Astfel, o asemenea prezumție nu poate fi acceptată pentru nivelurile de CFPP care variază între cele - 20 °C și cele 10 °C incluse în calculul propus de reclamante, fără ca acestea să ofere explicații cu privire la relevanța abordării lor.
- 66 Reclamantele susțin de asemenea, în primul rând, că i-au fost propuse Comisiei cereri motivate de ajustare și, în al doilea rând, că, dacă ele nu conțineau alte calcule, aceasta ar fi urmarea faptului că Comisia nu le-a furnizat informațiile necesare în acest scop. Reclamantele nu invocă însă în înscrisurile lor o încălcare a dreptului lor la apărare care să rezulte din această lipsă de informare.
- 67 În această privință trebuie arătat că, în ceea ce privește primul aspect invocat de reclamante, din documentele la care acestea fac trimitere reiese că atât propunerea lor de ajustare, cât și cea a autorităților publice indoneziene priveau prima metodă de calcul al subcotării și comparația dintre EMP-ul cu un CFPP de 13 °C și EMP-ul cu un CFPP de 10 °C. În consecință, aceste propuneri nu priveau a treia metodă de calcul, iar reclamantele nu explică în ce mod ele ar fi relevante în acest context.
- 68 În ceea ce privește al doilea aspect invocat de reclamante, părțile sunt de acord că Comisia nu a divulgat în cursul anchetei diferențele dintre vânzările din industria Uniunii per nivel al CFPP-ului, în pofida cererilor reclamantelor.
- 69 În această privință trebuie arătat că regulamentul provizoriu furniza deja informații cu privire la vânzările din industria Uniunii per CFPP. Astfel, conform considerentelor (295) și (296) ale regulamentului provizoriu și considerentului (247) al regulamentului atacat, 20 % din vânzările Uniunii au un CFPP de 10 °C și 35 % din vânzările Uniunii au un CFPP de 0 °C (totalul potrivit celei de a doua metode, respectiv 55 %, minus procentul care corespunde EMP-ului cu un CFPP de 10 °C, respectiv 20 %). Această informație sugera deja că celelalte vânzări din Uniune decât cele privind CFPP-ul de 10 °C și CFPP-ul de 0 °C erau de aproximativ 45 %. Pe de altă parte, explicațiile furnizate în considerentul (247) al regulamentului atacat și în considerentul (295) al regulamentului provizoriu permit să se deducă faptul că o mare parte din cele 45 % ar privi CFPP-ul negativ, cum arată de altfel reclamantele în cererea de sesizare. Reclamantele dispuneau deci de informații care le permiteau să înțeleagă calculele Comisiei și să prezinte, pe baza acestora, alternative la calculele respective. Prin urmare, argumentul lor trebuie respins.
- 70 Presupunând că critica reclamantelor referitoare la a treia metodă este admisă, pentru motivul că Comisia s-ar fi abținut în mod greșit să efectueze ajustările pe care le implicau diferențele dintre produse, constatarea de către Comisie a existenței unei subcotări, astfel cum este evidențiată de

prima și de a doua metodă, ale căror rezultate nu au fost repuse în discuție, ar rămâne întemeiate. Ținând seama de considerațiile care precedă, este necesar, în orice caz, să se respingă argumentele reclamantelor și, prin urmare, primul aspect al primului motiv în întregime.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe lipsa stabilirii subcotării prețurilor pentru produsul din industria Uniunii în ansamblul său și pe reținerea eronată a existenței unei presiuni asupra prețurilor

71 În cadrul celui de al doilea aspect, care cuprinde două critici, reclamantele susțin, în cadrul primei critici, că Comisia nu a dovedit subcotarea prețurilor pentru produsul din industria Uniunii în ansamblul său. În cadrul celei de a doua critici, ele arată că importurile de biomotorină provenite din Indonezia nu exercită o presiune asupra prețurilor de pe piața Uniunii.

– Cu privire la stabilirea subcotării prețurilor pentru produs în ansamblul său

72 Trebuie arătat că din cuprinsul articolului 1 din regulamentul de bază, intitulat „Principii”, care vizează, la alineatul (1), „orice produs a cărui punere în liberă circulație în Uniune cauzează un prejudiciu”, rezultă că ancheta antisubvenție privește un produs specific. Acest „produs respectiv” este definit de instituțiile Uniunii la deschiderea acestei anchete. Astfel, articolul 2 litera (c) din regulamentul menționat definește un „produs similar” ca fiind un produs identic, și anume asemănător din toate punctele de vedere produsului respectiv, sau, în absența unui atare produs, alt produs, care, deși nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici asemănătoare celor ale produsului respectiv.

73 Efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor produselor similare pe piața Uniunii, necesar pentru stabilirea prejudiciului în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, se determină pe baza acestui „produs respectiv”. Pentru a stabili acest efect, se analizează, potrivit articolului 8 alineatul (2) din acest regulament, printre altele, „dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii”.

74 Subcotarea prețurilor este calculată pe baza definiției acestui „produs respectiv”, la care face trimitere noțiunea de „produs similar”, astfel cum este propusă de instituțiile Uniunii la momentul deschiderii anchetei (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 57).

75 Potrivit jurisprudenței, regulamentul de bază nu impune el însuși ca noțiunea de „produs respectiv” să vizeze neapărat un produs văzut ca un tot omogen și alcătuit din produse similare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 martie 2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, punctul 42). Definiția „produsului respectiv” la momentul deschiderii anchetei nu interzice instituțiilor Uniunii să subdivizeze acest produs în tipuri sau modele de produse distincte și să se bazeze pe comparații între prețul produsului pe piața Uniunii și prețul importurilor, model cu model sau tip cu tip (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 59).

- 76 Reclamantele susțin că o obligație a Comisiei de a stabili subcotarea pentru „produsul respectiv” în ansamblul său se poate întemeia pe o aplicare prin analogie a concluziilor desprinse din Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul (C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 60).
- 77 Însă concluziile desprinse din Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul (C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269), privind interpretarea articolului 2 alineatul (11) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21) nu pot fi transpuse în analiza incidenței asupra prețurilor din industria Uniunii a importurilor care fac obiectul unui dumping, analiză prevăzută la articolul 3 alineatele (2) și (3) din acest regulament, al cărui echivalent în regulamentul de bază în materie de antisubvenții este articolul 8 alineatele (1) și (2). Astfel, este necesar să se arate o diferență fundamentală între stabilirea marjei de dumping și analiza, în scopul stabilirii unui prejudiciu, a incidenței importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor din industria Uniunii, legată de faptul că această analiză implică o comparație a vânzărilor nu ale unei singure întreprinderi, așa cum stau lucrurile în cazul stabilirii marjei de dumping care este calculată pe baza datelor producătorului-exportator vizat, ci ale mai multor întreprinderi, și anume producătorii-exportatori eșantionați și întreprinderile care fac parte din industria Uniunii incluse în eșantion (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 150-159, și Concluziile avocatului general Pitruzzella prezentate în cauza Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2021:533, punctele 136-139, urmate de Curte în această cauză). Aceeași concluzie este valabilă, *mutatis mutandis*, atunci când este vorba despre stabilirea subcotării prețurilor în temeiul regulamentului de bază în materie de antisubvenții Concluziile desprinse din Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul (C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269), nu pot fi transpuse, așadar, în prezentul litigiu.
- 78 În speță, considerentul (27) al regulamentului atacat face trimitere, pentru definiția produsului respectiv, la considerentele (31)-(37) ale regulamentului provizoriu (a se vedea punctele 9-11 de mai sus).
- 79 Reclamantele susțin că, în cadrul primei metode de calcul, Comisia a stabilit subcotarea prețurilor numai pentru 20 % din totalul vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Pe de altă parte, în cadrul celei de a doua metode de calcul, analiza subcotării ar prezenta lacune, întrucât nu ar lua în considerare complexitatea sporită a raportului concurențial dintre aceste produse și nu ar acoperi decât 55 % din totalul vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion, în timp ce a treia metodă ar fi lipsită de sens. O asemenea abordare ar permite situații în care existența unei subcotări pentru un mic procent din vânzările din industria Uniunii ar fi extrapolată la restul vânzărilor din industria Uniunii.
- 80 Trebuie constatat că această argumentație a reclamantelor are ca punct de plecare premisa că a treia metodă de calcul al subcotării prețurilor, care compară importurile de biomotorină provenite din Indonezia cu ansamblul vânzărilor de biomotorină ale producătorilor din Uniune reținuți în eșantion, este eronată și că în a doua metodă de calcul, care ar prezenta lacune, analiza subcotării acoperă doar 55 % din totalul vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Or, argumentele reclamantelor în acest sens au fost respinse prin raționamentul formulat cu titlu principal de Tribunal în cadrul examinării primului aspect al primului motiv. Astfel, trebuie constatat că Comisia a calculat subcotarea prețurilor mai întâi pentru 20 %, apoi pentru 55 % și în

final pentru ansamblul vânzărilor producătorilor din Uniune. Așadar, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia, nu s-a făcut nicio extrapolare pornind de la constatările efectuate pe baza a 20 % din vânzările Uniunii.

- 81 În consecință, această critică trebuie respinsă. Presupunând că Comisia s-ar fi întemeiat în mod greșit pe a treia metodă de calcul al subcotării, argumentația reclamantelor tot nu ar putea fi admisă. Într-adevăr, utilizarea altor două metode a permis Comisiei să evalueze importanța subcotării pentru 55 % dintre vânzările producătorilor din Uniune, și anume pentru majoritatea vânzărilor, reprezentativă pentru situația de pe întreaga piață. Reclamantele, care nu au putut dovedi că această analiză este în mod vădit viciată, nu pot susține, așadar, în mod valabil că calculul subcotării este vădit eronat întrucât rezultă dintr-o extrapolare abuzivă a unor date prea fragmentare sau reprezentând un mic procent din vânzări.

– *Cu privire la presiunea asupra prețurilor*

- 82 Reclamantele susțin că Comisia a reținut în mod eronat că importurile de biomotorină provenite din Indonezia ar fi putut exercita o presiune asupra prețurilor dat fiind că EMP-ul reprezintă doar 20 % din biomotorina cu un CFPP de 0 °C și că între 35 % și 45 % din biomotorina vândută pe piața Uniunii are un CFPP mai mic de zero. Pe de altă parte, tabelul 2 din regulamentul atacat ar permite să se constate că numai 13 % din scăderea costurilor în perioada ulterioară anchetei s-a repercutat asupra clienților, dovedind astfel că importurile provenite din Indonezia nu exercită nicio presiune asupra prețurilor vânzărilor din Uniune. Analiza elementelor incluse în tabelul 2 din regulamentul atacat și în tabelul 11 din regulamentul provizoriu ar arăta că marja de profit a producătorilor din Uniune a trecut de la - 1,8 % la 0,4 %.
- 83 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că articolul 8 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază nu impune să se aprecieze efectul unei subcotări ca atare asupra prețurilor din Uniune [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2014, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 174 (nepublicat)], ci efectul mai global al importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor produselor similare de pe piața Uniunii.
- 84 În orice caz, Comisia, întemeindu-se pe elementele cuprinse în tabelul 11 din regulamentul provizoriu, reprodus în considerentul (325) al acestuia, a observat, în considerentul (328) al regulamentul provizoriu, că o subcotare de aproximativ 10 % a exercitat o presiune descendentă semnificativă asupra prețurilor, ceea ce a avut drept consecință faptul că industria din Uniune nu a putut beneficia de scăderea costurilor de producție în perioada de anchetă deoarece a fost nevoită să transfere în totalitate această scădere a costurilor asupra clienților săi pentru a evita o pierdere și mai mare a cotei de piață.

- 85 În această privință trebuie să se țină seama de datele din tabelul 2, reprodus în considerentul (325) al regulamentului atacat, și din tabelul 11, reprodus în considerentul (325) al regulamentului provizoriu:

Industria Uniunii (înainte, în timpul și după perioada de anchetă)					
	2015	2016	2017	Perioada de anchetă	Octombrie 2018-iunie 2019
Preț unitar de vânzare mediu în Uniune pe piața totală (EUR/tonă)	715	765	832	794	790
Costul unitar de producție (EUR/tonă)	728	767	827	791	760

- 86 Din aceste date reiese că, în perioada de anchetă și după perioada de anchetă, prețul de vânzare din Uniune este mai mare decât costurile de producție. Aceasta nu exclude însă existența unei presiuni a importurilor indoneziene asupra prețurilor. Astfel, din aceste date reiese totodată că, deși scăderea costurilor de producție (de - 4,35 % între 2017 și perioada de anchetă) a permis evitarea unei pierderi în raport cu costurile, prețurile din industria Uniunii au scăzut mai mult (cu - 4,56 % între 2017 și perioada de anchetă), ceea ce confirmă concluzia Comisiei din considerentul (399) al regulamentului atacat că industria Uniunii nu a putut beneficia de scăderea costurilor în perioada de anchetă. De asemenea, trebuie să se constate că datele reproduse în tabelele menționate la punctul 85 de mai sus privesc ansamblul vânzărilor din Uniune, iar nu doar un procent din vânzările din cadrul acesteia, după cum pretind reclamantele.
- 87 Așadar, întrucât aceste date sunt de natură să valideze concluziile Comisiei, este necesar să se considere că aceasta nu a săvârșit în speță o eroare vădită de apreciere, în sensul jurisprudenței citate la punctul 25 de mai sus.
- 88 Având în vedere considerațiile care precedă, această critică trebuie respinsă și, prin urmare, primul motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat, în analiza legăturii de cauzalitate, ar încălca articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază

- 89 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că Comisia și-a întemeiat analiza legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unei pretinse subvenții și prejudiciul adus industriei Uniunii pe o concluzie eronată privind subcotarea. Astfel, încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, săvârșită de Comisie la stabilirea subcotării prețurilor, ar determina o încălcare a articolului 8 alineatul (5) din regulamentul menționat.
- 90 În această privință este suficient să se observe că al doilea motiv este bazat pe prezumția că primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază la calcularea subcotării prețurilor, ar fi admis. Întrucât acest motiv a fost înlăturat în totalitate, nu se poate reproșa Comisiei că a luat în considerare subcotarea constatată în regulamentul atacat pentru a evalua efectele acesteia asupra industriei Uniunii.

91 Prin urmare, al doilea motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie atunci când a stabilit existența unei subvenții sub forma furnizării de UPB în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată

92 Al treilea motiv se întemeiază pe trei aspecte, care sunt contestate de Comisie, susținută de EBB.

Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a concluzionat că autoritățile publice indoneziene au însărcinat furnizorii de UPB sau le-au ordonat să furnizeze produsele în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată

93 În cadrul primului aspect, reclamantele susțin că Comisia a concluzionat în mod eronat că autoritățile publice indoneziene au însărcinat furnizorii de UPB sau le-au ordonat să furnizeze produsele în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată, în primul rând, prin intermediul restricțiilor la export și, în al doilea rând, prin intermediul unei „stabiliri a prețurilor” transparente de către PTPN, un producător de UPB deținut în proporție de 100 % de autoritățile publice indoneziene.

94 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 3 din regulamentul de bază prevede că se consideră că există o subvenție dacă sunt îndeplinite condițiile formulate la punctele 1 și 2 din acesta, și anume în cazul în care există o „contribuție financiară” a autorităților publice ale țării de origine sau de export și în cazul în care astfel se conferă un „avantaj”.

95 Larga putere de apreciere de care, potrivit jurisprudenței (a se vedea punctul 24 de mai sus), dispun instituțiile Uniunii în domeniul măsurilor de protecție comercială se referă de asemenea la stabilirea existenței unei contribuții financiare în sensul articolului 3 punctul 1 din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 octombrie 2012, Novatex/Consiliul, T-556/10, nepublicată, EU:T:2012:537, punctele 34 și 35).

96 Conform articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază, o „contribuție financiară” există dacă autoritățile publice „însărcinează un organism privat să execute una sau mai multe funcții de tipul celor enumerate la punctele (i), (ii) și (iii), care le incumbă în mod normal” sau îi „ordona să facă acest lucru, practica urmată nefiind diferită realmente de practicile normale ale autorităților publice”.

97 Noțiunea de „a însărcina” și cea de „a ordona” nu sunt definite în regulamentul de bază.

98 Potrivit unei jurisprudențe constante, semnificația și sfera de aplicare a termenilor pentru care dreptul Uniunii nu oferă nicio definiție trebuie stabilite conform sensului lor obișnuit din limbajul curent și luând în considerare contextul în care sunt utilizați și obiectivele reglementării din care fac parte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 septembrie 2014, Deckmyn și Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, punctul 19, și Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 52).

- 99 În această privință trebuie arătat că obiectivul articolului 3 din regulamentul de bază este de a defini noțiunea de „subvenție” care ar face obiectul unei taxe compensatorii.
- 100 Mai precis, obiectivul articolului 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul de bază este de a defini noțiunea de „contribuție financiară” astfel încât să se excludă din cuprinsul acesteia măsurile autorităților publice care nu intră în sfera uneia dintre categoriile enumerate în această dispoziție. Aceasta este perspectiva din care articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctele (i)-(iii) din regulamentul de bază enumeră situațiile concrete care trebuie să fie considerate ca reprezentând o contribuție financiară a autorităților publice, și anume transferul direct sau indirect de fonduri, anularea unor încasări publice sau furnizarea de bunuri sau de servicii ori achiziționarea de bunuri, în timp ce articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază prevede la a doua liniuță că însărcinarea de către autoritățile publice a unui organism privat să execute una sau mai multe funcții de tipul celor enumerate la punctele (i), (ii) și (iii) sau obligarea lui să facă acest lucru echivalează cu acordarea de către aceste autorități publice a unei contribuții financiare în sensul articolului 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul de bază (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 106).
- 101 În acest context, articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) a doua liniuță din regulamentul de bază este în esență o dispoziție anticircumvenție, care urmărește să asigure că autoritățile publice ale țărilor terțe nu se pot sustrage de la normele privind subvențiile prin adoptarea unor măsuri care în aparență nu intră *stricto sensu* în domeniul de aplicare al articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctele (i)-(iii) din acest regulament, dar au în practică efecte echivalente (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 107). Aceasta este și interpretarea organului de apel al OMC cu privire la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 subpunctul (iv) din Acordul SMC, al cărui conținut este similar cu cel al articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază [a se vedea raportul organului de apel al OMC intitulat „Statele Unite – Anchetă privind taxa compensatorie pentru memorie dinamică cu acces aleatoriu (DRAMS) din Coreea”, adoptat la 27 iunie 2005 (WT/DS 296/AB/R, punctul 113)].
- 102 Potrivit sensului său obișnuit din limbajul curent, termenul „a însărcina” înseamnă „a conferi o funcție sau o sarcină, a comisiona, a delega, a prepune”. Aceasta este interpretarea dată de jurisprudență acestui termen, pentru a se asigura un efect pe deplin util al articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) a doua liniuță din regulamentul de bază, ca fiind „orice acțiune a autorităților publice care presupune, direct sau indirect, încredințarea unui organism privat a responsabilității de executare a unei funcții de tipul celor prevăzute la articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctele (i)-(iii) din regulamentul menționat” (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 108). Rezultă că termenul „a ordona”, care, potrivit sensului său obișnuit din limbajul curent, înseamnă „a impune, a comanda, a dicta, a obliga, a prescrie, a soma”, înglobează orice acțiune a autorităților publice care constă, direct sau indirect, în exercitarea autorității lor asupra unui organism privat pentru ca acesta să execute o funcție de tipul celor prevăzute la articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctele (i)-(iii) din regulamentul de bază.
- 103 În plus, din conjuncția coordonatoare „sau”, care marchează alternativa, așezată între „a însărcina” și „a ordona”, reiese cu claritate că aceste două acțiuni pot avea loc independent una de cealaltă, dar și împreună. Mai mult, din interpretarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) a doua liniuță din regulamentul de bază, care nu restrânge natura sau obiectul acțiunii de „a însărcina” sau de „a ordona” și a jurisprudenței citate la punctul 102 de mai sus, care ia în

considerare „orice acțiune a autorităților publice”, reiese că această acțiune nu trebuie să fie neapărat rezultatul unui act sau al unei măsuri luate în considerare în mod izolat, ci poate fi și rezultatul efectului combinat al mai multor măsuri.

104 În lumina acestor considerații trebuie analizată concluzia Comisiei potrivit căreia, prin măsuri precum o taxă și o impunere la export și prin controlul *de facto*, prin intermediul PTPN, al prețurilor interne ale UPB-ului, autoritățile publice indoneziene au încercat să obțină de la producătorii de UPB furnizarea acestui produs pe piața indoneziană în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

– *Cu privire la taxă și la impunerea la export*

105 În cadrul primei critici, reclamantele susțin că Comisia a concluzionat în mod eronat că taxa de export, care în perioada de anchetă era stabilită ca fiind zero, și impunerea la export, care era suspendată din luna decembrie 2018, au avut ca efect să „însărcineze” furnizorii de UPB sau să le ordone să furnizeze produsele în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată. De altfel, scopul acestor măsuri nu ar fi acela de a menține prețurile UPB-ului la un nivel scăzut pentru a susține industria biomotorinei. Un asemenea rezultat nu ar fi decât un efect secundar al măsurilor al căror scop principal era de a garanta stabilitatea prețurilor uleiului pentru gătit și finanțarea Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei.

106 Din considerentele (113)-(117) ale regulamentului provizoriu reiese că, în speță, autoritățile publice indoneziene aplicau UPB-ului o taxă și o impunere la export.

107 Potrivit considerentelor (87) și (88) ale regulamentului provizoriu, taxa de export a fost pentru prima dată pusă în aplicare în 1994 și, în versiunea sa din 2016, consta într-un program tarifar progresiv corespunzător UPB-ului, precum și altor produse, inclusiv biomotorină (a cărei rată era în mod constant mai mică decât în cazul UPB-ului). Exportatorii din Indonezia plăteau o taxă raportată la prețul de referință al autorităților publice indoneziene pentru exporturile de UPB. Astfel, atunci când prețul de export de referință al autorităților publice indoneziene creștea, același lucru se întâmpla și cu tariful la export. Atunci când prețul de referință era mai mic de 750 de dolari americani (USD) pe tonă, nivelul taxei de export era de 0 %. În perioada de anchetă, prețul UPB-ului a rămas sub pragul de 750 USD pe tonă și, în consecință, nu a fost datorată nicio taxă de export.

108 Potrivit considerentului (89) al regulamentului provizoriu, în 2015 autoritățile publice indoneziene au instituit o impunere la export și pentru UPB, și pentru produsele din aval. Impunerea la export în perioada de anchetă a fost stabilită la 50 USD pe tonă pentru UPB și la 20 USD pe tonă pentru biomotorină.

109 Pentru a stabili existența unei contribuții financiare în regulamentul provizoriu, ale cărui concluzii sunt confirmate de regulamentul atacat [în considerentele (102)-(161)], Comisia a efectuat o analiză întemeiată pe jurisprudența relevantă a OMC.

110 Pe baza acestei analize, Comisia a apreciat, în considerentele (111)-(157) ale regulamentului provizoriu, că acțiunea autorităților publice indoneziene care viza producătorii de UPB era o acțiune de „însărcinare” sau de „ordonare” a furnizării produselor lor către utilizatorii naționali la o remunerație mai mică decât cea adecvată pentru a crea în Indonezia o piață internă pe care prețurile erau scăzute în mod artificial. Apoi, Comisia a arătat, în considerentul (160) al acestui regulament, că toți producătorii indonezieni de UPB trebuie considerați organisme private și, în

considerentele (162) și (169) ale aceluiași regulament, că aceste întreprinderi au furnizat UPB pe piața internă în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată. În sfârșit, în considerentul (170) al aceluiași regulament, Comisia a considerat că furnizarea pentru industria indoneziană a biomotorinei de UPB provenind de pe teritoriul indonezian este o funcție care le incumbă în mod normal autorităților publice. Astfel, Comisia a apreciat, în același considerent, că intră sub incidența unei atare funcții stabilirea de către guvernul unui stat care are suveranitate asupra resurselor sale naturale a condițiilor de reglementare a furnizării materiilor prime din țară întreprinderilor din această țară.

- 111 Prin intermediul analizei în cauză, Comisia a stabilit, așa cum reiese din considerentul (134) al regulamentului atacat, că, prin intermediul taxei și al impunerii la export, combinate, după cum subliniază considerentele (103), (146) și (157) ale regulamentului atacat, cu alte măsuri, autoritățile publice indoneziene au încercat să obțină de la producătorii de UPB furnizarea de UPB pe piața indoneziană în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Astfel, autoritățile publice menționate au instituit un sistem de restricții la export care făceau exportul de UPB neatractiv din punct de vedere comercial.
- 112 Faptul că autoritățile publice indoneziene au conceput și au instituit un atare sistem este evidențiat prin diverse elemente menționate de Comisie în regulamentul atacat și în regulamentul provizoriu, pe care reclamantele nu le-au repus în discuție.
- 113 În acest sens, în considerentul (116) al regulamentului provizoriu s-a arătat că autoritățile publice indoneziene au corelat sistemul taxelor de export direct cu prețurile UPB-ului la nivel internațional, și nu cu alte aspecte (cum ar fi nivelurile de producție sau impactul asupra mediului), în scopul de a avea efecte asupra prețurilor plătite de producătorii-exportatori. Din tabelul 1 reprodus în acest considerent reiese că autoritățile publice indoneziene monitorizau evoluția prețurilor la nivel internațional și ajustau nivelul taxelor de export în funcție de aceste prețuri, fapt ce avea drept rezultat scăderea rentabilității exporturilor.
- 114 Comisia a observat de asemenea, în considerentul (119) al regulamentului provizoriu, că Direcția generală pentru vămi și accize din Indonezia a explicat în mod public în 2015 faptul că obiectivul taxelor de export era asigurarea disponibilității materiilor prime și stimularea creșterii industriei interne din aval a uleiului de palmier, producția biomotorinei făcând parte integrantă din aceasta.
- 115 În ceea ce privește impunerea la export, Comisia a subliniat, în considerentul (117) al regulamentului provizoriu, că introducerea acesteia în 2015 a coincis cu o perioadă în care prețurile indoneziene erau aproape identice cu prețurile practice la nivel mondial și a permis producătorilor de biomotorină să achiziționeze UPB la prețuri mai mici decât prețurile practicabile în mod normal. Totodată, în considerentul (114) al regulamentului atacat, Comisia a explicat că această impunere finanțează Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei și sprijină *de facto* în mod exclusiv industria biomotorinei prin granturi.
- 116 Regulamentul atacat menționează de asemenea, în cuprinsul considerentelor (128) și (129), două articole de presă ulterioare perioadei de anchetă care confirmă concluziile formulate de Comisie cu privire la această perioadă. Astfel, într-un articol din 19 decembrie 2018, secretarul general al Asociației pentru ulei de palmier din Indonezia prevedea că exporturile de UPB pot crește după reducerea la zero a impunerii la export. Într-un articol din 6 decembrie 2018, o analistă independentă consideră că eliminarea impunerii la export va crește competitivitatea

exportatorilor indonezieni de ulei de palmier datorită economiilor realizate, dintre care cea mai mare parte va reveni probabil agricultorilor indonezieni prin intermediul unor prețuri mai ridicate ale UPB-ului pe piața internă.

- 117 Pe baza acestor considerații, Comisia a putut concluziona în mod valabil, în cuprinsul considerentului (118) al regulamentului atacat, că „sistemul general de restricții la export instituit de [autoritățile publice indoneziene] este menit să avantajeze industria biomotorinei prin menținerea prețurilor interne ale UPB la un nivel scăzut în mod artificial”.
- 118 În această privință, în primul rând, reclamantele susțin, prevalându-se de jurisprudența OMC, că aceste restricții la export nu intrau în domeniul de aplicare al articolului 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul de bază dat fiind că aveau drept scop asigurarea cererii locale și stabilitatea prețurilor uleiului pentru gătit (în ceea ce privește impunerea la export) și că incidența pe care o puteau avea asupra prețurilor UPB-ului constituia doar un efect secundar al acestei reglementări. Autoritățile publice indoneziene nu ar fi avut decât un rol de încurajare prin simpla desfășurare a activității lor de colectare de resurse publice.
- 119 Mai întâi, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia autoritățile publice indoneziene nu ar fi jucat un rol mai activ decât acela de a manifesta simple acte de încurajare, este suficient să se constate că, prin adoptarea restricțiilor la export în discuție într-un context concret în care, *primo*, taxa de export era corelată cu prețurile internaționale ale UPB-ului și creștea atunci când aceste prețuri creșteau și, *secundo*, impunerea de export era instituită într-o perioadă în care prețurile indoneziene erau aproape identice cu prețurile mondiale, aceste autorități publice au restrâns libertatea de acțiune a acestor întreprinderi, în practică limitând capacitatea acestora de a decide pe ce piață își vând produsele (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, *Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia*, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 124).
- 120 Apoi, nu poate fi admis argumentul reclamantelor potrivit căruia autoritățile publice indoneziene au exercitat pur și simplu o activitate de colectare de resurse publice, impactul pe care această activitate l-a putut avea asupra prețurilor UPB-ului având doar un efect secundar. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 111-116 de mai sus, restricțiile la export în cauză au fost instituite, împreună cu alte măsuri, în scopul de a asigura furnizarea de UPB pe piața indoneziană la un preț mai mic decât cel adecvat și erau chiar adaptate în funcție de prețurile internaționale pentru a obține acest rezultat. Faptul că legislația în discuție nu menționează explicit acest scop nu este suficient pentru a invalida această concluzie.
- 121 În sfârșit, argumentele pe care reclamantele le desprind în această privință din jurisprudența Organului de soluționare a litigiilor al OMC și în special din raportul grupului special al Organului de soluționare a litigiilor al OMC intitulat „Statele Unite – Măsurile care tratează restricțiile la export ca fiind subvenții”, adoptat la 23 august 2001 (WT/DS 194/R), trebuie respinse. Astfel, și fără a aduce atingere jurisprudenței citate la punctele 46 și 47 de mai sus, această cauză privea problema dacă legislația Statelor Unite în materie de taxe compensatorii, care, potrivit Canadei, asimila o acțiune de reglementare a autorităților publice prin care erau limitate exporturile unui bun, deci o restricție la export, cu o „contribuție financiară” în sensul articolului 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC, era compatibilă cu acesta din urmă. Prin urmare, acest litigiu nu privea restricții la export specifice, care fac parte dintr-o serie de măsuri cu același obiectiv și care sunt examinate în lumina declarațiilor Direcției generale pentru vămi și accize din Indonezia referitoare la obiectivul de a garanta disponibilitatea materiilor prime și de a

stimula creșterea unei industrii determinate, așa cum s-a arătat la punctul 114 de mai sus (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 134).

- 122 În al doilea rând, reclamantele susțin că restricțiile la export nu au lipsit furnizorii de UPB de posibilitatea de a face o alegere rațională și nu au adus atingere capacității lor de a exporta întrucât mai mult de 70 % din UPB-ul din Indonezia era exportat.
- 123 Acest argument nu poate fi primit. Astfel, faptul că 70 % din UPB-ul din Indonezia era exportat nu înseamnă că producătorii de UPB erau în măsură să facă liber alegerea rațională de a-și exporta produsul și să obțină de pe urma acestuia o remunerație adecvată. Dimpotrivă, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia, producătorii de UPB asigurau mai întâi cererea internă, care corespundea nivelului de 30 % din producție, potrivit surselor publice menționate în considerentul (153) al regulamentului atacat, și abia ulterior aceștia recurgeau la export. Rezultă de aici că acești producători nu urmăreau să exporte o proporție mai mare din producția lor acolo unde prețurile erau mai ridicate, întrucât beneficiile suplimentare potențiale la export erau limitate de restricțiile la export instituite de autoritățile publice indoneziene.
- 124 În al treilea rând, reclamantele susțin că taxa de export, care era zero în perioada de anchetă, și impunerea la export, care era suspendată din luna decembrie 2018, nu puteau permite însărcinarea furnizorilor de UPB sau obligarea acestora să își furnizeze produsele în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată.
- 125 Astfel cum s-a arătat în cuprinsul punctelor 106 și 113 de mai sus, autoritățile publice indoneziene au corelat în mod direct sistemul taxelor de export cu prețurile internaționale ale UPB-ului. Rezultă că faptul că taxa de export avea valoarea zero în perioada de anchetă se datora, după cum subliniază considerentul (113) al regulamentului atacat, împrejurărilor particulare ale pieței. Așadar, nivelul scăzut al prețurilor internaționale era suficient în sine pentru a stimula producătorii de UPB să satisfacă cu prioritate cererea internă. Așa cum subliniază în mod întemeiat Comisia, dacă intenția autorităților publice indoneziene era de a nu mai colecta această taxă, ar fi abrogat-o.
- 126 În ceea ce privește impunerea la export, este cert că aceasta era percepută în perioada de anchetă și că era stabilită la 50 USD pe tonă pentru UPB și la 20 USD pe tonă pentru biomotorină. Faptul că această impunere era suspendată, cum susțin reclamantele, după perioada de anchetă, și anume în luna decembrie 2018, nu are incidență asupra validității concluziilor la care a ajuns Comisia pentru această perioadă în regulamentul atacat.
- 127 În al patrulea rând, reclamantele susțin că Comisia a încălcat și articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază prin faptul că a instituit măsuri compensatorii în pofida faptului că taxa de export și impunerea la export erau „eliminate” sau că acestea nu mai confereau niciun avantaj exportatorilor în cauză în sensul acestui articol la momentul adoptării măsurilor antisubvenție.
- 128 În această privință trebuie amintit că articolul 15 din regulamentul de bază prevede la alineatul (1) al doilea paragraf că nu se instituie nicio măsură compensatorie în cazul în care se demonstrează că subvențiile sunt eliminate sau că acestea nu mai aduc niciun beneficiu exportatorilor în cauză.

129 Din lectura modului de redactare a acestui articol rezultă că argumentul reclamantelor este întemeiat pe o interpretare eronată a acestuia. Astfel, chiar presupunând că taxa și impunerea la export fuseseră „eliminate”, cum pretind reclamantele, aceasta nu ar însemna nimic altceva decât dispariția unuia dintre instrumentele de care dispuneau autoritățile publice indoneziene pentru a furniza UPB în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată, odată cu stabilirea prețurilor de către PTPN și acordarea subvențiilor producătorilor de UPB. Această dispariție nu implică, așadar, eliminarea subvenției, care, pe lângă furnizarea UPB-ului prin intermediul unei remunerații mai mici decât cea adecvată [considerentele (102)-(187) ale regulamentului atacat], lua forma unui transfer direct de fonduri prin intermediul Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei [considerentele (28)-(101) ale regulamentului atacat], precum și al unei scutiri de plata taxelor de import pentru mașinile importate în zonele libere [considerentele (188)-(193) ale regulamentului atacat]. Nu se poate considera nici că aceste subvenții nu mai confereau un avantaj exportatorilor în cauză, întrucât acest avantaj nu depinde de nivelul taxelor de export, ci de efectul disuasiv al acestora și de faptul că producătorii de UPB erau, prin intermediul unei serii de măsuri, printre care și restricțiile la export, „însărcinați” să furnizeze UPB la un preț mai mic decât cel adecvat sau că li s-a ordonat să facă acest lucru.

130 În consecință, prima critică trebuie respinsă.

– *Cu privire la controlul prețurilor exercitat de PTPN*

131 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază și a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că autoritățile publice indoneziene, prin intermediul unei „stabiliri a prețurilor” transparente de către PTPN, au exercitat o acțiune de „însărcinare” sau de „ordonare” față de furnizorii de UPB.

132 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, astfel cum reiese din considerentele (91)-(99) și (126) ale regulamentului provizoriu și din considerentele (120) și (123) ale regulamentului atacat, având în vedere lipsa de cooperare din partea furnizorilor de UPB și de PTPN, Comisia a aplicat dispozițiile articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază și s-a întemeiat în concluziile sale pe datele disponibile.

133 Potrivit jurisprudenței, articolul 28 din regulamentul de bază autorizează instituțiile să recurgă la datele disponibile, pentru a nu compromite eficacitatea măsurilor de protecție comercială ale Uniunii, de fiecare dată când instituțiile Uniunii trebuie să facă față unui refuz sau unei lipse de cooperare în cadrul unei anchete (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62, punctul 67), fără a le constrânge totuși să recurgă la cele mai bune date disponibile (Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 94). Rezultă că marja largă de apreciere a Comisiei în materie de măsuri de protecție comercială, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 24 de mai sus, este utilizată de asemenea la aplicarea articolului 28 din regulamentul de bază.

134 În primul rând, reclamantele reproșează Comisiei că a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că PTPN își stabilea prețurile pentru UPB la un nivel scăzut în mod artificial. Ele susțin că PTPN nu își stabilea prețurile întrucât, *primo*, aceste prețuri erau determinate prin intermediul licitațiilor zilnice și, *secundo*, piața internă era caracterizată de o putere de cumpărare semnificativă a cumpărătorilor de UPB.

- 135 În această privință, din considerentele (128)-(131) ale regulamentului provizoriu reiese că PTPN este un grup de societăți cu capital integral public, aflat sub controlul autorităților publice indoneziene, care produce diferite produse de bază, printre care și UPB.
- 136 Se explică în considerentele (132) și (133) ale regulamentului provizoriu și părțile sunt de acord că PTPN organiza licitații zilnice pentru a vinde UPB. Înainte de a lansa procedura de cerere de ofertă zilnică, PTPN stabilea o „idee de preț” pentru ziua respectivă, dar nu era obligată să respingă ofertele aflate sub această „idee de preț”.
- 137 Comisia s-a întemeiat pe mai multe date disponibile pentru a concluziona că PTPN își stabilea prețurile pentru UPB la un nivel scăzut în mod artificial. *Primo*, din considerentul (151) al regulamentului atacat reiese că autoritățile publice indoneziene influențau deciziile PTPN privind politica tarifară a acestuia. Astfel, atunci când prețul oferit pentru achiziționarea de UPB era inferior „ideii de preț” stabilite pentru ziua respectivă, consiliul de administrație al PTPN, în care erau reprezentate numai autoritățile publice indoneziene, putea decide să accepte oferta, ceea ce se întâmpla în mod regulat. *Secundo*, din considerentul (125) al regulamentului atacat și din considerentul (135) al regulamentului provizoriu reiese că informațiile disponibile au evidențiat că, urmând directivele autorităților publice indoneziene, PTPN suferise pierderi în ultimii ani. *Tertio*, după cum reiese din considerentele (122)-(124) ale regulamentului atacat, Comisia nu a putut obține niciun element care să dovedească faptul că „ideea de preț” reflecta un anumit preț de piață rezultat dintr-o cerere de ofertă concurențială. Dimpotrivă, prețul intern al UPB-ului era inferior tuturor criteriilor de referință internaționale.
- 138 Pe baza celor ce precedă, trebuie constatat că nu s-a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când Comisia a concluzionat, pe baza datelor disponibile acesteia, că PTPN nu acționa ca un operator rațional pe piață și că stabilea prețul pentru UPB la un nivel inferior criteriilor de referință.
- 139 În ceea ce privește argumentul reclamantelor referitor la dezechilibrul de pe piață, trebuie arătat, desigur, că piața este caracterizată printr-un atare dezechilibru favorabil cumpărătorilor de UPB, care sunt întreprinderi mari cu „putere de cumpărare compensatorie”. Comisia a admis acest lucru în considerentul (146) al regulamentului provizoriu. Însă această împrejurare nu poate repune în discuție concluzia că, prin intermediul PTPN, autoritățile publice indoneziene au putut pune în aplicare un mecanism de stabilire a prețurilor. Astfel, după cum a arătat Comisia în același considerent, fără a fi contrazisă, o altă caracteristică a pieței de UPB, în ceea ce privește oferta, de această dată, era fragmentarea sa între un număr mare de întreprinderi mici, în special agricultorii individuali. Într-un asemenea context, odată ce PTPN stabilise un preț pentru ziua respectivă, era foarte dificil pentru furnizorii de UPB care dețineau fiecare cote de piață mici să stabilească prețuri de vânzare mai ridicate față de cumpărătorii care aveau o putere de cumpărare semnificativă. Prin urmare, trebuie respinse susținerile reclamantelor potrivit cărora configurația pieței împiedica PTPN să stabilească prețurile. Dimpotrivă, rezultă că această structură de piață era un factor care permitea grupului PTPN să stabilească prețurile pentru UPB.
- 140 Pe de altă parte, trebuie înlăturată afirmația reclamantelor referitoare la faptul că Comisia nu și-a îndeplinit obligația de motivare.
- 141 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, lipsa sau insuficiența motivării constituie un motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, distinct, ca atare, de motivul întemeiat pe inexactitatea motivelor din decizie, al căror control ține de examinarea temeiniciei acestei decizii [Hotărârea din 19 iunie 2009, Qualcomm/Comisia, T-48/04, EU:T:2009:212,

punctul 175, și Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 110]. Motivarea impusă la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției autoare a actului, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să exercite controlul [a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctul 88, și Hotărârea din 12 decembrie 2014, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 129 (nepublicat)].

- 142 Or, în speță, considerentele regulamentului atacat și ale regulamentului provizoriu analizate la punctele 135-139 de mai sus expun în mod clar motivele pentru care Comisia a considerat că PTPN nu acționa ca un operator rațional pe piață și stabilea prețul UPB-ului la un nivel inferior criteriilor de referință. Aceste explicații au permis reclamantelor să cunoască justificările măsurii luate pentru a-și apăra drepturile, iar instanței Uniunii să își exercite controlul, după cum reiese din cuprinsul punctului 134 și următoarelor de mai sus.
- 143 În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia a concluzionat în mod eronat că, prin faptul că a comunicat în deplină transparență prețurile zilnice pentru UPB ale PTPN, autoritățile publice indoneziene i-au „însărcinat” pe ceilalți furnizori de UPB sau le-au „ordonat” să își furnizeze produsele pe piața internă în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Prețurile furnizorilor independenți de UPB ar fi stabilite de împrejurările de fapt din speță de structura pieței și ar rezulta din exercitarea libertății de decizie a actorilor de pe piață. Comportamentul furnizorilor de UPB ar fi o „simplă consecință neașteptată” a transparenței din partea PTPN.
- 144 Din considerentul (160) al regulamentului atacat reiese că acțiunea de „însărcinare” sau de „ordonare” constă în speță în faptul că autoritățile publice indoneziene, prin intermediul PTPN, acționau ca întreprinderi care dictau prețurile pe piața internă indoneziană și că toți furnizorii independenți de UPB urmau aceste indicații de preț. Astfel, mai întâi, Comisia a stabilit, iar reclamantele nu repun în discuție în mod valabil aceste constatări, după cum reiese din cuprinsul punctelor 135-137 de mai sus, că PTPN își stabilea prețurile pentru UPB la un nivel scăzut în mod artificial. Apoi, Comisia a remarcat, în considerentele (140)-(141) ale regulamentului provizoriu, că PTPN publica întotdeauna rezultatul cererilor de ofertă zilnice pe platforma sa online la ora 15.30 în aceeași zi cu cererea de ofertă, indicând prețul de atribuire unitar exact pentru UPB, și că negocierile zilnice dintre alți furnizori de UPB decât TPN și cumpărătorii de UPB, în care prețul de plecare corespundea prețului zilei stabilit de PTPN, aveau loc în general după ce se aflau rezultatele cererilor de ofertă ale PTPN. Prețul zilnic pentru UPB pe piața internă reflecta îndeaproape prețul de adjudecare din cadrul cererilor de ofertă zilnice organizate de PTPN și, în plus, în perioada de anchetă, prețul unitar plătit de producătorii-exportatori producătorilor de UPB care nu aparțineau statului a fost întotdeauna identic sau inferior prețului PTPN pentru aceeași zi. În sfârșit, astfel cum reiese din considerentul (138) al regulamentului atacat, aceste fapte au avut loc într-un context în care autoritățile publice indoneziene adoptaseră măsuri care limitau posibilitățile furnizorilor de a-și exporta UPB-ul.
- 145 Într-un asemenea context, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a considerat că autoritățile publice indoneziene exercitaseră o acțiune de însărcinare sau de ordonare în privința furnizorilor de UPB prin intermediul unei „stabiliri a prețurilor” transparente de către PTPN, în sensul jurisprudenței citate la punctele 101-103 de mai sus.
- 146 Pentru aceste motive, argumentele reclamantelor nu pot fi primite și, în consecință, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a concluzionat că autoritățile publice indoneziene au susținut veniturile sau prețurile

- 147 Comisia apreciază că cel de al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins, întrucât reclamanțele se referă în cererea de sesizare la susținerea veniturilor sau a prețurilor acordate „furnizorilor de UPB”, în timp ce concluziile Comisiei privesc un sprijin acordat producătorilor de biomotorină. Comisia susține de asemenea că precizările reclamantelor în această privință, aduse în stadiul replicii, sunt inadmisibile în sensul articolului 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 148 În această privință este necesar să se arate că, potrivit articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, cererea de sesizare trebuie să identifice obiectul litigiului și să prezinte o expunere sumară a motivelor menționate, informațiile trebuind să fie clare și precise, pentru a permite părâtului să își pregătească argumentele și instanței Uniunii să își exercite controlul (Hotărârea din 3 mai 2018, Sigma Orionis/Comisia, T-48/16, EU:T:2018:245, punctul 54). Având în vedere argumentația prezentată de aceasta în memoriul în apărare și în duplică, Comisia a fost în măsură să înțeleagă în mod vădit criticile formulate de reclamante împotriva regulamentului atacat. Totodată, elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază acest aspect rezultă în mod coerent și comprehensibil din textul cererii de sesizare înseși, în pofida indicării în titlul acestui aspect a faptului că susținerea veniturilor sau a prețurilor este oferită „furnizorilor de UPB” și în pofida unei trimiteri eronate la considerentul (172) al regulamentului provizoriu, care privește în realitate existența unei contribuții financiare în temeiul articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 iulie 2018, Transtec/Comisia, T-616/15, EU:T:2018:399, punctul 46). Cererea de sesizare îndeplinește, așadar, cerințele articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură.
- 149 În plus, articolul 84 din Regulamentul de procedură prevede că invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii. Potrivit jurisprudenței, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea de sesizare a instanței și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil. O soluție analoagă se impune pentru o critică invocată în susținerea unui motiv (Hotărârea din 19 martie 2013, In 't Veld/Comisia, T-301/10, EU:T:2013:135, punctul 97).
- 150 Or, al doilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la concluziile Comisiei cu privire la susținerea veniturilor sau a prețurilor, a fost deja invocat în cererea de sesizare. Precizările aduse de reclamante în replică, în răspuns la susținerile din memoriul în apărare, constituie o simplă dezvoltare a aspectului menționat, care trebuie, așadar, considerat admisibil.
- 151 Reclamantele susțin că Comisia a adoptat o interpretare prea largă a noțiunii de „susținere a veniturilor sau a prețurilor” în sensul articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază, cu încălcarea jurisprudenței OMC. Această noțiune nu ar include decât intervenția directă pe piață a autorităților publice în scopul stabilirii prețului unui produs la un anumit nivel. Acțiunile care au doar un efect indirect asupra pieței, precum restricțiile la export și comunicarea prețurilor de către PTPN în speță, nu ar intra în sfera acesteia. Nici celelalte măsuri luate în considerare de Comisie nu ar fi condus la o susținere a veniturilor sau a prețurilor.

- 152 În această privință trebuie constatat că reclamantele nu contestă în cadrul acestui aspect existența seriei de măsuri adoptate de autoritățile publice indoneziene prezentate de Comisie în considerentele (188)-(190) ale regulamentului provizoriu, ale cărui concluzii au fost confirmate de considerentul (169) al regulamentului atacat, ci calificarea lor drept „susținere a veniturilor sau a prețurilor”, în sensul articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază.
- 153 Întrucât această expresie nu este definită în regulamentul de bază, aceasta trebuie interpretată, potrivit jurisprudenței citate la punctul 98 de mai sus, în conformitate cu sensul său obișnuit din limbajul curent, ținând seama în același timp de contextul în care este utilizată și de obiectivele reglementării din care face parte.
- 154 Obiectivul articolului 3 din regulamentul de bază este de a defini noțiunea de „subvenție” care ar justifica instituirea unei taxe compensatorii. Mai precis, articolul 3 punctul 1 din regulamentul amintit prevede la litera (a) că se consideră că există o subvenție în cazul în care există o „contribuție financiară” „sau”, la litera (b), în cazul în care există „o formă de susținere a veniturilor sau de susținere a prețurilor în sensul articolului XVI din GATT 1994”. Rezultă că obiectivul articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază este de a prevedea o formă alternativă de subvenționare față de cea menționată la litera (a), după cum indică în mod clar utilizarea conjuncției coordonatoare care marchează alternativa „sau” pentru a extinde perimetrul acestei dispoziții.
- 155 Această dispoziție este utilizată în contextul stabilirii existenței unei subvenții și face trimitere expresă pentru interpretarea sa la articolul XVI din GATT, de unde voința legiuitorului Uniunii de a-și limita el însuși marja de manevră în aplicarea normelor GATT și OMC (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctele 40 și 41 și jurisprudența citată). Acest articol face trimitere la „orice subvenție, inclusiv orice formă de susținere a veniturilor sau a prețurilor, care funcționează direct sau indirect pentru a crește exporturile oricărui produs din teritoriul său, sau pentru a reduce importurile oricărui produs către teritoriul său”. Rezultă că, în sensul acestei dispoziții, „susținerea veniturilor sau a prețurilor” este o formă de subvenție și că această dispoziție se axează pe efectele acestei subvenții asupra exporturilor și a importurilor.
- 156 Potrivit sensului său obișnuit din limbajul curent, termenul „susținere” înseamnă „ajutor”, „sprijin”, „protecție”, „asistență” sau „suport” din partea cuiva, iar acțiunea de „a susține” înseamnă „a menține, a purta, a suporta” sau „a ajuta, a încuraja, a sprijini”. Din modul de redactare a articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază, precum și a articolului XVI din GATT reiese că această acțiune poate avea „o formă oarecare” sau „orice formă”, formulare care lasă deschisă „aparența”, „aspectul”, „configurația” ori „modul sau modalitatea de a acționa sau de a proceda”. Prin urmare, expresia „susținerea veniturilor sau a prețurilor” trebuie interpretată ca înglobând orice acțiune a autorităților publice care echivalează, direct sau indirect, cu menținerea stabilității veniturilor sau a prețurilor sau cu provocarea creșterii acestora. Trimiterea făcută în cuprinsul articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază la articolul XVI din GATT implică luarea în considerare și a efectelor acestei acțiuni asupra exporturilor și a importurilor.
- 157 În speță, pentru a stabili existența unei susțineri a veniturilor sau a prețurilor în regulamentul provizoriu, ale cărui concluzii sunt confirmate în considerentul (169) al regulamentului atacat, Comisia a reținut că, prin intermediul unei serii de măsuri, și anume un sistem de restricții la exportul de UPB, stabilirea *de facto* a prețurilor pentru UPB pe piața internă la un nivel scăzut în mod artificial și subvenții directe acordate producătorilor de UPB pentru a-i încuraja să se

conformeze obiectivelor autorităților publice, evaluate în contextul mai larg al promovării dezvoltării industriei biomotorinei, inclusiv prin cerințe privind amestecul obligatoriu, precum și prin crearea Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei în beneficiul producătorilor de biomotorină, autoritățile publice indoneziene au intenționat să intervină pe piață pentru a obține un anumit rezultat, acela ca producătorii de biomotorină să beneficieze de prețuri scăzute în mod artificial pentru aprovizionarea cu UPB, o materie primă care reprezintă aproximativ 90 % din costurile lor de producție.

- 158 Comisia a concluzionat, în considerentul (191) al regulamentului provizoriu, că aceste acțiuni ale autorităților publice indoneziene au contribuit la venitul obținut de producătorii de biomotorină, permițându-le să aibă acces la principala lor materie primă și principalul element de cost la un preț inferior celui de pe piața mondială, ceea ce a echivalat ulterior cu profituri ridicate în mod artificial, rezultate în principal din exporturi către piețe terțe. Comisia a constatat de asemenea o creștere puternică a exporturilor de biomotorină în 2018, astfel cum reiese din tabelul 2 reprodus în considerentul (192) al regulamentului provizoriu. Această analiză a fost confirmată în totalitate de regulamentul atacat [a se vedea considerentul (169) al regulamentului atacat].
- 159 Din aceste constatări rezultă, având în vedere considerațiile expuse la punctele 154-156 de mai sus, că Comisia nu a încălcat articolul 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază și nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că măsurile puse în aplicare de autoritățile publice indoneziene puteau fi calificate drept susținere a veniturilor sau a prețurilor în favoarea producătorilor de biomotorină.
- 160 Fără a aduce atingere jurisprudenței citate la punctele 46 și 47 de mai sus, această concluzie nu poate fi repusă în discuție de considerentele cuprinse în raportul grupului special al OMC intitulat „China – Măsuri compensatorii și antidumping privind produsele laminate din oțel numite «magnetice», cu grăunți orientați, originare din Statele Unite”, adoptat la 15 iunie 2012 (WT/DS 414/R), invocate de reclamante. În această cauză, grupul special a considerat că sintagma „orice formă de susținere [...] a prețurilor” care figurează la articolul 1 alineatul (1.1) litera (a) punctul 2 din Acordul SMC nu avea o sferă suficient de largă pentru a cuprinde acorduri de autolimitare care restrâng importurile de oțel în Statele Unite, care puteau avea un efect secundar accesoriu, de o importanță aleatorie, asupra prețurilor. Așadar, acest diferend nu privea o serie de măsuri care aveau același obiectiv și aceeași natură cu cele examinate de regulamentul atacat, în special restricții la export specifice și o stabilire *de facto* a prețurilor prin intermediul unei întreprinderi deținute 100 % de autoritățile publice indoneziene.
- 161 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 2 și a articolului 6 litera (d) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a concluzionat că s-a conferit un avantaj producătorilor indonezieni

- 162 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că, prin constatarea existenței unui avantaj și prin reținerea unor prețuri de referință eronate pentru calculul avantajului respectiv, Comisia a încălcat articolul 3 punctul 2 și articolul 6 litera (d) din regulamentul de bază.
- 163 În această privință trebuie arătat că articolul 3 din regulamentul de bază prevede că se consideră că există o subvenție în prezența unei „contribuți[i] financiar[e]” sau a unei „susținer[i] a veniturilor sau [...] a prețurilor” din partea autorităților publice și în cazul în care astfel se conferă un

„avantaj”. Articolele 6 și 7 din regulamentul menționat precizează modalitățile de calculare a „avantajului” conferit. În ceea ce privește contribuția financiară sau o susținere a veniturilor sau a prețurilor constând în furnizarea de bunuri de către autoritățile publice, articolul 6 litera (d) din regulamentul de bază prevede în esență că această furnizare conferă un avantaj dacă se efectuează în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, *Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia*, T-300/16, EU:T:2019:235, punctele 195 și 196).

- 164 Articolul 6 din acest regulament prevede norme pentru a stabili, în funcție de tipul de măsură în cauză, dacă aceasta poate fi privită ca un „avantaj conferit beneficiarului”. În conformitate cu aceste norme, există un avantaj dacă, concret, beneficiarul a primit o contribuție financiară care îi permite să aibă acces la condiții mai favorabile decât cele la care ar avea acces pe piață. În ceea ce privește în special furnizarea de bunuri, articolul 6 litera (d) din regulamentul de bază prevede că nu există un avantaj decât dacă „furnizarea se efectuează prin intermediul unei remunerații mai mici decât ar fi adecvată”, „[a]decvarea remunerării [stabilindu-se] în raport cu condițiile existente pe piață pentru bunul sau serviciul respectiv în țara de furnizare sau de cumpărare, inclusiv prețul, calitatea, disponibilitatea, valoarea comercială, transportul și alte condiții de achiziționare sau de vânzare”. Din acești termeni reiese că stabilirea „avantajului” presupune o comparație și că aceasta, din moment ce urmărește aprecierea caracterului adecvat al prețului plătit în raport cu condițiile normale de pe piață, în principiu în țara de furnizare, trebuie să ia în considerare toate elementele costului pe care le generează pentru beneficiar primirea bunului furnizat de autoritățile publice. Prin urmare, din această dispoziție rezultă că, în măsura posibilului, metoda utilizată de Comisie pentru a calcula avantajul trebuie să permită să se reflecte avantajul efectiv conferit beneficiarului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, *Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia*, T-300/16, EU:T:2019:235, punctele 208-210).
- 165 În speță, din considerentele (170) și (171) ale regulamentului atacat rezultă că Comisia a stabilit existența unui avantaj utilizând ca preț de referință pentru comparație prețurile franco la bord (FAB) pentru UPB la exportul din Indonezia către restul lumii, astfel cum figurau în statisticile indoneziene privind exporturile, și că a calculat avantajul conferit beneficiarului ca fiind suma diferențelor dintre aceste prețuri de referință ale UPB-ului, calculate pe lună, în perioada de anchetă, și prețurile plătite pentru UPB-ul cumpărat pe piața internă. Mai precis, potrivit considerentelor (199)-(201) ale regulamentului provizoriu, Comisia a calculat media lunară, în perioada de anchetă, a prețurilor FAB mondiale la export provenite din Indonezia și a comparat apoi cu acest preț prețurile interne pentru UPB plătite de producătorii indonezieni de biomotorină. Comisia a considerat că valoarea totală a diferenței reprezenta „economii” realizate de producătorii indonezieni de biomotorină care cumpărau UPB pe piața internă indoneziană în raport cu prețul pe care l-ar fi plătit în lipsa denaturărilor pieței indoneziene și că această sumă corespundea avantajului conferit acestor producători de autoritățile publice indoneziene în perioada de anchetă.
- 166 Din aceste motive reiese, *primo*, că argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia a utilizat în mod greșit prețurile internaționale ca preț de referință se bazează pe o interpretare eronată a regulamentului provizoriu și a regulamentului atacat și trebuie înlăturat. Astfel, reiese cu claritate din considerentul (198) al regulamentului provizoriu și din considerentul (182) al regulamentului atacat că Comisia nu a utilizat prețurile internaționale ca preț de referință, ci prețurile FAB la exportul din Indonezia către restul lumii.

- 167 *Secundo*, argumentele reclamantelor privind invalidarea concluziei Comisiei potrivit căreia prețurile UPB-ului pe piața indoneziană erau denaturate prin intervenția autorităților publice indoneziene au fost deja înlăturate în cadrul primului aspect al acestui motiv. Prin urmare, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a considerat că, pentru a calcula avantajul conferit beneficiarului prin furnizarea de bunuri în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată, trebuia stabilit un preț de referință adecvat.
- 168 *Tertio*, din considerentul (198) al regulamentului provizoriu reiese că Comisia a considerat că prețurile FAB ale UPB-ului la exportul din Indonezia către restul lumii constituiau o referință adecvată întrucât erau stabilite în conformitate cu principiile liberei concurențe, reflectau condițiile existente pe piața din Indonezia, nu erau denaturate de intervenția autorităților publice și, prin urmare, erau cel mai bun indicator a ceea ce ar fi fost prețul intern indonezian în lipsa unei denaturări determinate de intervenția autorităților publice indoneziene. Împotriva acestei analize, reclamantele susțin că, chiar presupunând că prețurile UPB-ului pe piața internă indoneziană ar fi denaturate, prețul FAB la export nu este un preț de referință valabil întrucât ar fi el însuși denaturat de restricțiile la export. Reclamantele au susținut acest argument în ședință, subliniind că un preț care încorporează impunerea la export, în valoare de 50 USD pe tonă, care, prin definiție, nu este plătit decât pentru produsul exportat, nu poate fi utilizat ca preț de referință pentru ceea ce ar fi fost un preț nedaturat pe piața internă. Comisia însăși ar fi admis, în memoriul în apărare, că diferența dintre prețurile UPB la nivel intern și la export corespundea mai mult sau mai puțin valorii impunerii la export.
- 169 Acest argument trebuie înlăturat. Mai întâi, faptul că prețul FAB pentru UPB la exportul din Indonezia include efectele impunerii la export, după cum precizează Comisia în considerentele (173) și (181) ale regulamentului atacat, nu implică neapărat că acest preț este denaturat. Dimpotrivă, dat fiind că prețul UPB pe piața internă era mai mic decât cel adecvat, ca urmare a unei serii de măsuri printre care taxa și impunerea la export și stabilirea prețurilor de către TPN, prețul UPB la export, odată achitată impunerea la export, corespundea, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia, prețului pe care vânzătorii îl propuneau la export și pe care cumpărătorii erau pregătiți să îl plătească pe piața internațională.
- 170 Apoi, Comisia a explicat, în considerentul (173) al regulamentului atacat, că punctul de plecare al argumentelor reclamantelor era premisa că prețurile pentru UPB la nivel intern nu erau scăzute în mod artificial, dar că prețurile la export erau prea ridicate din cauza impunerii la export. Astfel, este cert că argumentul reclamantelor se întemeiază pe o comparație între prețul de pe piața internă și prețul FAB la export. Or, Comisia a demonstrat, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că UPB-ul era vândut producătorului de biomotorină la un preț redus în mod artificial ca rezultat al unui ansamblu de măsuri adoptate de autoritățile publice indoneziene între care impunerea la export nu era decât o componentă. Rezultă că argumentul reclamantelor se întemeiază pe o premisă eronată.
- 171 În sfârșit, deși impunerea la export este una dintre măsurile care au ca rezultat stimularea furnizorilor de UPB să vândă pe piața internă la prețuri mai mici decât cele adecvate, ea nu face ca prețul FAB indonezian la export să devină din acest motiv inadecvat ca preț de referință pentru calculul avantajului.
- 172 Prin urmare, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a apreciat că acest preț permitea, în conformitate cu norma stabilită la articolul 6 litera (d) din regulamentul de bază și cu jurisprudența citată la punctul 164 de mai sus, să se reflecte, în măsura posibilului, avantajul efectiv conferit beneficiarului.

- 173 Având în vedere aceste considerații, este necesar să se respingă cel de al treilea aspect și, în consecință, cel de al treilea motiv în întregime.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât a stabilit existența unei subvenții sub forma unui transfer direct de fonduri, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) și punctul 2 din regulamentul de bază

- 174 Al patrulea motiv se întemeiază pe două aspecte, care sunt contestate de Comisie, susținută de EBB.

Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a calificat drept subvenții plățile efectuate din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei

- 175 În cadrul primului aspect, reclamantele susțin că plățile efectuate din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei nu constituie un transfer direct de fonduri sub formă de subvenție, ci o plată pentru achiziționarea biomotorinei.

- 176 Trebuie amintit că articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) din regulamentul de bază prevede că există o „contribuție financiară a autorităților publice ale țării de origine sau de export” în cazul în care „o practică a autorităților publice implică un transfer direct de fonduri (de exemplu, sub formă de donații, împrumuturi sau participări la capitalul social)”.

- 177 Obiectivul articolului 3 din regulamentul de bază este de a defini, pe de o parte, noțiunea de „subvenție” care ar justifica instituirea unei taxe compensatorii și, pe de altă parte, noțiunea de „contribuție financiară” astfel încât să excludă din sfera acesteia măsurile autorităților publice care nu se încadrează în una dintre categoriile enumerate în această dispoziție (a se vedea punctele 99 și 100 de mai sus).

- 178 Din interpretarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) din regulamentul de bază și în special a formulării „o practică a autorităților publice” reiese că transferul direct al fondurilor trebuie să poată fi imputat autorităților publice. Această dispoziție nu conține însă nicio precizare cu privire la originea fondurilor transferate. Astfel, la punctul 1 litera (a) subpunctul (i), acest articol include în noțiunea de „contribuție financiară” o „practică a autorităților publice” care implică un transfer direct de fonduri, fără a adăuga cerințe cu privire la originea acestor fonduri. Faptul că originea fondurilor nu are incidență asupra calificării unei practici a autorităților publice drept „contribuție financiară a autorităților publice” apare în mod clar în ipoteza avută în vedere la a doua liniuță a articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv), în care autoritățile publice însărcinează un organism privat să execute anumite funcții, precum transferul direct al fondurilor, sau îi ordonă să facă acest lucru, fără a preciza care trebuie să fie originea fondurilor utilizate. Din aceste dispoziții reiese că noțiunea de „contribuție financiară a autorităților publice” cuprinde toate mijloacele pecuniare pe care autoritățile publice le pot utiliza în mod efectiv. De asemenea, pentru a aprecia dacă un transfer direct de fonduri poate justifica instituirea unei taxe compensatorii, trebuie luată în considerare lipsa unei contraprestații sau a unei contraprestații echivalente din partea întreprinderii care îl primește.

- 179 În speță, din considerentele (30)-(33) ale regulamentului atacat rezultă că Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei este un organism public, fapt necontestat de părți. Acest organism este utilizat pentru a susține achizițiile de biomotorină de către entitățile desemnate de organismele statului și a încredințat unei agenții, Agenția de administrare a Fondului (denumită în continuare „agenția de administrare”), colectarea impunerilor la export pentru produsele pe bază de ulei de palmier care constituie finanțarea sa [considerentele (41)-(43) ale regulamentului provizoriu].
- 180 Potrivit considerentelor (45)-(50) ale regulamentului provizoriu [și considerentului (37) al regulamentului atacat], procedura care a fost calificată de Comisie drept „transfer direct de fonduri” era următoarea:
- „(45) Mai precis, Regulamentul prezidențial 26/2016 prevede la articolul 9 alineatul (1) faptul că «[d]irectorul general al [Direcției Generale pentru Noi Energii Regenerabile și Conservarea Energiei] desemnează Petrofuel Entity în vederea achiziționării de biomotorină în sensul articolului 4, în contextul finanțării prin Agenția de administrare [...], cu respectarea politicii Comitetului director al Agenției de administrare [...]», iar la articolul 9 alineatul (8) faptul că «[p]e baza aprobării din partea ministrului în sensul alineatului (7), directorul general al [Direcției Generale pentru Noi Energii Regenerabile și Conservarea Energiei], în numele ministrului, desemnează: a. producătorii de biomotorină care urmează să participe la procedura de achiziție a biomotorinei; și b. alocarea volumului de biomotorină pentru fiecare producător de biomotorină. [...]
- (46) Producătorii de biomotorină care au ales să participe și cărora li s-a alocat un contingent în temeiul respectivului regulament sunt obligați să vândă cantitatea lunară de biomotorină către așa-numita «Petrofuel Entity». Până în prezent, [autoritățile publice indoneziene] au desemnat următoarele societăți ca fiind entități Petrofuel:
- (a) PT Pertamina (denumită în continuare «Pertamina»), o societate de petrol și gaze deținută de stat și
- (b) PT AKR Corporindo Tbk (denumită în continuare «AKR»), o societate privată de petrol și gaze.
- (47) [Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei] prevede un mecanism de plată specific, prin care Pertamina (și, pentru unele volume mici, AKR) achită producătorilor de biomotorină prețul de referință pentru motorină (spre deosebire de prețul efectiv al biomotorinei, care ar fi fost mai ridicat în cursul PA), în timp ce diferența dintre acest preț de referință pentru motorină și prețul de referință pentru biomotorină este plătită din [Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei] de către Agenția de administrare producătorilor de biomotorină.
- (48) Prețul de referință pentru motorină și biomotorină este stabilit de către ministrul energiei și resurselor minerale [...] după cum urmează:
- (a) Prețul de referință pentru motorină are la bază prețurile raportate de Platts Singapore pentru petrol [...] și costul de producție al motorinei în Indonezia.
- (b) [...] prețul de referință pentru biomotorină are la bază prețul intern al UPB, la care se adaugă costurile de transformare [...]

- (49) Mai precis, fiecare producător de biomotorină – inclusiv toți producătorii-exportatori – facturează către Pertamina (sau AKR, după caz) volumul de biomotorină pe care cumpărătorul trebuie să îl utilizeze în conformitate cu obligația de a realiza un amestec [potrivit căreia, pentru un anumit număr de aplicații precum, de exemplu, transporturile publice, operatorii au obligația de a utiliza drept carburant un amestec de motorină minerală și de biomotorină care conține [...] cel puțin 20 % de biomotorină], iar Pertamina (sau AKR) achită producătorului prețul de referință pentru biomotorină pentru perioada respectivă. [...]
- (50) Pentru a obține rambursarea diferenței de preț dintre prețul plătit de Pertamina și AKR (pe baza prețului de referință pentru motorină) și prețul de referință pentru biomotorină, producătorul de biomotorină trimite apoi o factură suplimentară pentru același volum către Agenția de administrare, anexând o listă de documente. După primirea facturii de către Agenția de administrare și după verificarea elementelor conținute în aceasta, Agenția de administrare achită către producătorul de biomotorină respectiv diferența dintre prețul de referință pentru biomotorină (plătit de Pertamina sau de AKR, după caz) și prețul de referință pentru biomotorină stabilit pentru perioada respectivă.”

181 În primul rând, reclamantele susțin că în mod eronat Comisia a calificat plățile efectuate din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei drept transfer direct de fonduri sub formă de subvenție, iar nu drept plăți efectuate în schimbul vânzării de biomotorină către PT Pertamina (denumită în continuare „Pertamina”), întrucât, Pertamina fiind de asemenea un organism public, ea făcea parte din statul indonezian și, în orice caz, făcea parte, împreună cu agenția de administrare, dintr-o entitate economică unică.

182 În această privință, *primo*, trebuie remarcat că din considerentul (46) al regulamentului provizoriu reiese că Pertamina aparține statului indonezian. Însă, pe lângă faptul că Pertamina și agenția de administrare aparțin statului indonezian, reclamantele nu invocă niciun element de fapt sau de drept în susținerea afirmației lor potrivit căreia, conform jurisprudenței pe care o invocă (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 52-55), aceste entități activează în interiorul unui grup format din societăți distincte din punct de vedere juridic ce organizează în acest mod un ansamblu de activități desfășurate în alte cazuri de o entitate care este unică și din punct de vedere juridic. Dimpotrivă, este cert că o întreprindere privată fără afiliere la stat, PT AKR Corporindo Tbk (denumită în continuare „AKR”), exercită aceleași funcții ca Pertamina.

183 *Secundo*, chiar presupunând că, contrar concluziilor Comisiei din cuprinsul considerentelor (48) și (49) ale regulamentului atacat, Pertamina este un organism public, este vorba despre o entitate separată de Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei și de agenția de administrare și nimic nu indică faptul că Pertamina acționa ca fiind unul și același cumpărător de biomotorină cu agenția de administrare și cu autoritățile publice indoneziene prin intermediul unor „acțiuni combinate” ale mai multor organisme publice, cum susțin reclamantele. Astfel, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia, Pertamina nu era o agenție însărcinată de autoritățile publice să exercite numai anumite funcții, ci o companie din domeniul petrolului și al gazelor care exercita aceleași funcții ca și AKR, o companie privată din domeniul petrolului și al gazelor, așa cum reiese din considerentul (46) al regulamentului provizoriu și din considerentul (55) al regulamentului atacat, aspect necontestat de reclamante. Argumentul reclamantelor, invocat în ședință, potrivit căruia din elementele dosarului prezentat de Comisie ar reieși că Pertamina și AKR au fost desemnate de guvernul indonezian pentru a furniza biomotorină nu poate modifica această concluzie.

- 184 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie observat că, chiar dacă afirmațiile reclamantelor că Pertamina era un organism public ar fi corecte, o asemenea eroare din partea Comisiei nu ar justifica anularea regulamentului atacat decât dacă ar putea pune în cauză legalitatea acestuia, invalidând în întregime analiza sa referitoare la existența unei subvenții (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 25 octombrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, T-192/08, EU:T:2011:619, punctul 119), situație care nu se regăsește în speță.
- 185 În al doilea rând, reclamantele prezintă o serie de argumente prin care urmăresc să stabilească faptul că, deși Tribunalul apreciază că Pertamina nu este un organism public și că nu formează o entitate economică unică cu autoritățile publice indoneziene, trebuie să se considere că aceasta a fost „însărcinată” sau că i s-a „ordonat” de către autoritățile publice indoneziene să cumpere biomotorină, în sensul articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază.
- 186 În această privință trebuie constatat că nu plata prețului de referință al motorinei de către Pertamina drept contraprestație pentru achiziționarea biomotorinei a fost considerată de Comisie „transfer direct de fonduri”, ci plata de către agenția de administrare, un organism public, a diferenței dintre prețul de referință al motorinei și prețul de referință al biomotorinei stabilit pentru perioada în cauză producătorului de biomotorină în cauză. Prin urmare, articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază, care vizează comportamentul organismelor private (a se vedea punctul 96 de mai sus), nu este aplicabil.
- 187 În al treilea rând, reclamantele susțin că exista între ele și Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei un raport contractual care condiționa plata de către acesta din urmă de livrarea biomotorinei către Pertamina. Ar fi vorba despre o cumpărare, pentru care nu este necesar ca entitatea care efectuează plata bunurilor să intre de asemenea în posesia lor.
- 188 Cu privire la acest aspect, trebuie arătat că, în cuprinsul considerentului (38) al regulamentului atacat, Comisia a constatat că „plățile din [Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei] în favoarea producătorilor de biomotorină nu se pot califica drept plăți datorate în cadrul unui contract de achiziție între [autoritățile publice indoneziene] și producătorii de biomotorină, ci constituie un transfer direct de fonduri”.
- 189 Reiese din contextul factual din speță, astfel cum este prezentat în cuprinsul considerentelor (45)-(50) ale regulamentului provizoriu și al considerentului (37) al regulamentului atacat (a se vedea punctul 180 de mai sus) și care nu este contestat de reclamante, că, în contextul sistemului conceput de Regulamentul prezidențial 26/2016, agenția de administrare nu intervenea în tranzacția dintre producătorii de biomotorină și Pertamina și AKR. Într-adevăr, directorul general al Direcției Generale pentru Noi Energii Regenerabile și Conservarea Energiei este cel care desemna, în primul rând, entitățile însărcinate cu cumpărarea de biomotorină (în aplicarea politicii definite de comitetul director al agenției de administrare) și, în al doilea rând, în numele ministrului, producătorii de biomotorină care participau la contractele de achiziții publice pentru biomotorină, precum și volumul de biomotorină stabilit pentru fiecare producător. Prețul de referință pentru motorină și biomotorină era stabilit de ministrul energiei și resurselor minerale. În continuare, fiecare producător factura către Pertamina sau AKR volumul de biomotorină pe care aceste întreprinderi erau obligate să îl utilizeze în conformitate cu obligația de a realiza un amestec, iar acestea achitau producătorului prețul de referință pentru motorină. Numai după finalizarea acestei tranzacții producătorii de biomotorină trimiteau agenției de administrare o factură suplimentară pentru același volum de biomotorină pentru a obține plata diferenței dintre prețul de referință al motorinei și prețul de referință al biomotorinei, însoțită de o copie a deciziei

Direcției Generale pentru Noi Energii Regenerabile și Conservarea Energiei prin care erau autorizați să participe la procedura de achiziție a biomotorinei și care indica alocarea volumului respectiv de biomotorină, copia contractului de achiziție de biomotorină încheiat cu Pertamina sau AKR, certificatul semnat de Pertamina sau AKR și de producătorul de biomotorină în cauză, șampilat de autoritățile publice indoneziene, și care includea informații privind locul livrării, volumul și tipul de biomotorină și valoarea taxelor de transport și copia contractului încheiat între agenția de administrare și producătorul de biomotorină în cauză.

- 190 De asemenea, Comisia a mai apreciat, în cuprinsul considerentelor (67) și (69) ale regulamentului atacat, și nici acest aspect nu a fost contestat de reclamante, că prețul de referință pentru biomotorină plătit furnizorilor independenți nu reflecta oferta și cererea în condiții normale de piață, fără intervenția autorităților publice, și că suma costurilor de transformare, calculată de autoritățile publice indoneziene ca parte a formulei utilizate pentru a calcula prețul de referință pentru biomotorină era excesivă. Comisia a dedus din această situație, în cuprinsul considerentului (68) al regulamentului atacat, că, fără aceste plăți, prețurile biomotorinei din Indonezia ar fi mai mici. Plățile efectuate de agenția de administrare producătorilor de biomotorină, din moment ce sunt calculate pe baza unui preț de referință al biomotorinei care nu rezultă din condițiile normale de piață, nu pot fi considerate drept un supliment de preț pe care producătorii ar avea dreptul să îl obțină în schimbul livrărilor lor către Pertamina sau AKR.
- 191 Pe baza acestor elemente de fapt, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia, având în vedere marja largă de apreciere care îi este recunoscută în ceea ce privește stabilirea existenței unei contribuții financiare în sensul articolului 3 punctul 1 din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 95 de mai sus, a apreciat, în cuprinsul considerentului (37) al regulamentului atacat, că sumele plătite din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei „nu fac parte dintr-un contract cu titlu oneros (cum ar fi achiziția de biomotorină de către guvern în schimbul unui preț)”. Astfel, din prezentarea situației de fapt nu reiese că Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei intervenea în tranzacția dintre producătorii de biomotorină și „entitățile Petrofuel”, și anume Pertamina și AKR, și nici că fondul menționat primea vreo contraprestație pentru plățile pe care le efectua. Așadar, natura tranzacției nu permite să se concluzioneze că plățile efectuate din fondul respectiv făceau parte dintr-o schemă de obligații reciproce.
- 192 În acest context, argumentul reclamantelor potrivit căruia noțiunea de subvenții supuse unor condiții trebuie interpretată în mod restrictiv este inoperant.
- 193 În consecință, primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins în întregime.

Cu privire la cel de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 2 din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere săvârșite de Comisie atunci când a constatat existența unui avantaj

- 194 În cadrul celui de al doilea aspect, reclamantele contestă concluzia Comisiei potrivit căreia plățile efectuate din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei constituie un avantaj.
- 195 În cadrul primei critici formulate, reclamantele susțin că Comisia s-a întemeiat pe un scenariu contrafactual vădit eronat atunci când a concluzionat că, în lipsa Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei și a plăților din acesta, producătorii de biomotorină nu ar fi putut să își vândă produsul pe piața indoneziană și că prețurile biomotorinei ar fi mai mici. Fondul pentru

plantații de palmieri pentru ulei și obligația amestecului ar fi două instrumente juridice distincte cu obiective diferite. În lipsa primului, cea de a doua ar exista totuși și producătorii de amestecuri ar fi obligați să cumpere biomotorină pentru a se conforma obligației de amestec.

- 196 După cum s-a amintit la punctul 163 de mai sus, articolul 3 din regulamentul de bază prevede că se consideră că există o subvenție în prezența unei „contribuții financiare” a autorităților publice și în cazul în care astfel se conferă un „avantaj”. Articolele 6 și 7 din regulamentul menționat precizează modalitățile de calcul al „avantajului” conferit. Potrivit jurisprudenței, beneficiarului i se acordă un avantaj atunci când acesta se află într-o situație mai favorabilă decât cea pe care ar fi avut-o în lipsa schemei de subvenționare. Or, din cuprinsul articolului 3 punctele 1 și 2 din regulamentul de bază reiese că se consideră că există o subvenție pentru un producător-exportator numai în cazul în care o contribuție financiară a autorităților publice oferă efectiv un avantaj acestui producător-exportator (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctele 195 și 210).
- 197 În speță, Comisia a apreciat, în cuprinsul considerentului (65) al regulamentului atacat, că scenariul contrafactual corect nu era acela că, în lipsa Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei, producătorii de amestecuri ar plăti prețul de referință pentru biomotorină. Potrivit Comisiei, fără obligația de amestec, fără Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei și fără plățile din acesta, producătorii de amestecuri nu aveau niciun interes să cumpere biomotorină, iar producătorii de biomotorină nu primeau suplimentul corespunzător diferenței dintre prețul de referință al motorinei și prețul de referință al biomotorinei stabilit de autoritățile publice indoneziene. Comisia a considerat de asemenea, după cum s-a arătat la punctul 190 de mai sus, că prețul de referință pentru biomotorină plătit furnizorilor independenți era excesiv.
- 198 Din regulamentul provizoriu reiese că obligația de amestec a fost introdusă prin Regulamentul nr. 12/2015 al Ministerului Energiei și al Resurselor Minerale [considerentul (189)]. În același an 2015, Fondul de subvenții pentru biomotorină, care face parte din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei, a fost înființat prin Regulamentul prezidențial 61/2015 [considerentul (40)], iar agenția de administrare a fost însărcinată să perceapă impuneri la exportul de produse fabricate din ulei de palmier din care era finanțat Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei [considerentele (41) și (42)]. Prin aceeași dispoziție [articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul prezidențial 61/2015], autoritățile publice indoneziene au acordat agenției de administrare dreptul de a utiliza impunerile la export și taxele de export instituite asupra UPB și a derivaților acestuia și au impus obligația de a achiziționa și utiliza biomotorină [considerentul (60)]. Fondurile pentru plata către producătorii de biomotorină a diferenței dintre prețul de referință al motorinei și cel al biomotorinei proveneau din fondurile alocate astfel agenției de administrare.
- 199 Rezultă că punerea în aplicare a obligației de amestec în sistemul conceput de autoritățile publice indoneziene depindea de finanțarea de către agenția de administrare. Este vorba despre o schemă complexă instituită de autoritățile publice indoneziene în scopul de a sprijini achizițiile de biomotorină de către entitățile desemnate de organisme guvernamentale, astfel cum reiese din Regulamentele prezidențiale 24/2016 și 26/2016 [considerentul (44) al regulamentului provizoriu]. Scenariul existenței obligației de amestec fără finanțare de către agenția de administrare este astfel pur ipotetic și nu i se poate reproșa Comisiei că nu și-a întemeiat analiza pe acesta.

- 200 Prin urmare, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere în sensul jurisprudenței citate la punctele 24 și 25 de mai sus, care se aplică și în cazul stabilirii existenței unui avantaj acordat beneficiarului unei subvenții, Comisia a considerat schema ca fiind un tot și a concluzionat, în considerentul (71) al regulamentului atacat, că existența sa îi pune pe producătorii de biomotorină într-o situație mai bună decât cea în care s-ar fi aflat altfel și, așadar, le conferea un avantaj.
- 201 În plus, reclamantele nu au contestat constatarea Comisiei potrivit căreia, în această schemă, valoarea costurilor de transformare în cadrul formulei utilizate pentru stabilirea prețului de referință pentru biomotorină era excesivă (punctul 197 de mai sus). Astfel, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia, prețul de referință al biomotorinei luat în considerare de agenția de administrare pentru a stabili cuantumul plăților sale către producătorii de biomotorină nu reflectă ceea ce ar însemna prețul în condiții de piață. Comisia a putut deduce de aici, fără a săvârși o eroare vădită, că, datorită acestei contribuții financiare a autorităților publice, beneficiarii erau mai avantajați decât în lipsa acestei contribuții, chiar și în scenariul contrafactual propus de reclamante.
- 202 Prin urmare, prima critică formulată de reclamante trebuie respinsă.
- 203 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele susțin că, chiar presupunând că s-a conferit un avantaj, acesta a fost transferat în întregime asupra producătorilor de amestecuri, Pertamina și AKR. Potrivit reclamantelor, sistemul Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei ar fi fost conceput pentru a susține producătorii de amestecuri în achizițiile lor de biomotorină și pentru a le garanta că plătesc pentru acest produs un preț inferior prețului de referință al pieței, iar nu pentru a avantaja producătorii de biomotorină.
- 204 În această privință trebuie constatat că argumentele reclamantelor care contestă existența unei contribuții financiare prin care li se atribuie un avantaj au fost respinse (punctele 181-192 și 195-201 de mai sus). Este de asemenea cert că plățile în cauză, care corespund diferenței dintre prețul de referință al motorinei și cel al biomotorinei, au fost efectuate de agenția de administrare către producătorii de biomotorină, printre care și reclamantele. Reclamantele nu reușesc să prezinte elemente suficiente care să indice că o parte din aceste sume sau din avantajul obținut din plata lor a fost transferată către AKR și Pertamina. Or, o asemenea probă este necesară pentru a stabili că o instituție a Uniunii a săvârșit o eroare vădită de apreciere de natură să justifice anularea unui act (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 62). Faptul că schema instituită de autoritățile publice indoneziane a putut fi benefică și pentru AKR și Pertamina nu înseamnă că avantajul conferit beneficiarilor a fost transferat asupra acestor întreprinderi. De altfel, chiar presupunând că producătorii de amestecuri au beneficiat de condiții de achiziționare a biomotorinei avantajoase, prin cumpărarea acesteia la prețul de referință al motorinei, iar nu la prețul de referință al biomotorinei, această împrejurare nu exclude ca, în cadrul aceleiași scheme, producătorii de biomotorină să fi beneficiat de un alt avantaj, rezultat din plățile efectuate de agenția de administrare.
- 205 Ținând seama de considerațiile care precedă, este necesar să se respingă a doua critică și, prin urmare, al doilea aspect al celui de al patrulea motiv în întregime.
- 206 Întrucât toate argumentele prezentate în cadrul celui de al patrulea motiv au fost respinse, acest motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere săvârșite de Comisia în calculul valorii avantajului conferit de sistemul Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei

207 Argumentația reclamantelor din cadrul celui de al cincilea motiv poate fi împărțită în două critici. Prima critică privește eroarea vădită de apreciere pe care Comisia ar fi săvârșit-o în calculul valorii avantajului conferit de sistemul Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei, prin faptul că nu a dedus din valoarea subvenției impunerile la export plătite la Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei și costurile de transport. A doua critică este întemeiată pe eroarea vădită de apreciere pe care Comisia ar fi săvârșit-o în efectuarea aceluiași calcul, repartizând plățile efectuate din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei din cifra de afaceri totală a biomotorinei.

208 Comisia, susținută de EBB, contestă acest motiv.

Cu privire la lipsa deducerii impunerilor la export și a costurilor de transport din valoarea subvenției

209 Articolul 7 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede:

„[...] La stabilirea [valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii], următoarele elemente pot fi deduse din subvenția totală:

- (a) orice taxă de înscriere și alte costuri suportate, în mod necesar, pentru a avea drept la subvenție sau pentru a beneficia de aceasta;
- (b) taxele de export, impozitele sau alte costuri suportate la exportul produsului către Uniune, destinate în mod specific compensării subvenției.

În cazul în care o parte interesată solicită să se efectueze o astfel de deducere, îi revine sarcina de a aduce dovada că această cerere este justificată.”

210 Cu titlu introductiv, trebuie subliniat că rezultă clar din lectura articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază și în special din formularea „pot fi deduse” că Comisia dispune de o largă marjă de apreciere în aplicarea acestei dispoziții, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 24 de mai sus. Deducerea acestor elemente din valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii presupune ca partea interesată să dovedească faptul că cererea sa de deducere este justificată. Odată adusă această dovadă, Comisia trebuie să efectueze deducerea solicitată.

211 În primul rând, reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să deducă din valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii impunerile la export plătite la Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei, întrucât aceste impuneri au o natură diferită de impozitele obișnuite și sunt legate de industria biomotorinei, făcând parte din lanțul său valoric.

212 Trebuie constatat că reclamantele nu au prezentat niciun element de probă în conformitate cu sarcina probei care le revine în temeiul articolului 7 alineatul (1) ultimul paragraf din regulamentul de bază și al jurisprudenței citate la punctul 204 de mai sus, care să permită să se stabilească faptul că impunerile la export în discuție erau destinate în mod specific compensării subvenției. Dimpotrivă, reiese cu claritate din considerentul (89) al regulamentului provizoriu și nu s-a contestat de către reclamante că impunerea la export nu privește numai biomotorina, ci și

„UPB și [...] produsele din aval”, printre care biomotorina. Reclamantele nu explică modul în care o impunere la export care privește mai multe produse ar fi destinată în mod specific să compenseze subvenția de care beneficiază unul dintre aceste produse. În plus, faptul că aceste impuneri finanțează Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei și intră în lanțul valoric al biomotorinei nu este suficient pentru a stabili că acestea erau destinate în mod specific compensării subvenției și, prin urmare, că Comisia s-ar fi înșelat cu privire la domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază sau că analiza sa ar fi fost viciată de o eroare vădită.

- 213 Prin urmare, este necesar să se respingă acest argument formulat de reclamante.
- 214 În al doilea rând, reclamantele susțin că costurile de transport erau necesare, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, pentru a livra biomotorina și pentru a primi astfel plata de la Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei și că acestea ar fi trebuit deduse din valoarea subvenției care făcea obiectul măsurilor compensatorii. Comisia s-ar fi întemeiat în mod greșit pe Comunicarea privind calculul valorii subvențiilor în cadrul anchetelor antisubvenție (JO 1998, C 394, p. 6, denumite în continuare „Orientările privind calcularea valorii subvențiilor”), un document fără caracter obligatoriu, pentru a nu deduce costurile de transport drept costuri neobligatorii care erau plătite unor întreprinderi private.
- 215 În această privință trebuie arătat că orientările constituie un instrument menit să precizeze, cu respectarea normelor de drept de rang superior, criteriile pe care Comisia intenționează să le aplice în exercitarea puterii sale de apreciere la calcularea valorii subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 15 martie 2006, Daiichi Pharmaceutical/Comisia, T-26/02, EU:T:2006:75, punctul 49). Rezultă că, atunci când adoptă orientări, Comisia nu se poate abate de la textul de rang superior, ale cărui criterii de aplicare le precizează.
- 216 De asemenea, potrivit jurisprudenței, prin adoptarea unor norme de conduită care urmăresc producerea de efecte externe, cum este cazul orientărilor care vizează operatorii economici, și prin faptul că anunță prin intermediul publicării lor că le va aplica în viitor în situațiile vizate de acestea, instituția în cauză se autolimitează în exercitarea puterii sale de apreciere și nu se poate abate de la aceste norme, cu riscul ca deciziile sale să fie cenzurate, dacă este cazul, în temeiul unei încălcări a principiilor generale de drept precum egalitatea de tratament sau protecția încrederii legitime. În consecință, nu poate fi exclusă posibilitatea ca, în anumite condiții și în funcție de conținutul lor, asemenea norme de conduită cu un domeniu de aplicare general să poată produce efecte juridice (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctele 210 și 211).
- 217 Orientările privind calcularea valorii subvențiilor prevăd, sub titlul „G. Elemente deductibile din valoarea subvenției”, că „singurele cheltuieli și costuri care pot fi deduse în mod normal sunt cele care sunt plătite direct autorităților publice în perioada de anchetă”, că „[e]ste necesar să se dovedească faptul că aceste plăți sunt obligatorii pentru a primi subvenția” și că „[p]lățile efectuate către părți private precum juriști sau contabilii în cadrul cererii de subvenționare nu sunt deductibile”.
- 218 Aceste precizări sunt compatibile cu textul de rang superior pe care se presupune că îl explicitează. *Primo*, precizarea că trebuie să se dovedească faptul că cheltuielile și costurile deductibile sunt „obligatorii pentru a primi subvenția” este conformă cu condiția prevăzută la

articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, și anume că costurile și cheltuielile deductibile trebuie să fie „suportate în mod necesar” pentru a putea beneficia de subvenție. *Secundo*, precizarea că „singurele taxe sau costuri care pot fi deduse în mod normal sunt cele plătite în mod direct guvernului în perioada de anchetă” este de asemenea compatibilă cu această dispoziție. Ținând seama de marja largă de apreciere a Comisiei în materie, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 24 de mai sus, Comisia nu a limitat în mod eronat, contrar celor susținute de reclamante, cheltuielile și costurile deductibile atunci când a precizat în orientări că „orice taxe de înscriere și alte costuri suportate, în mod necesar, pentru a avea drept la subvenție” menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază erau cele „plătite în mod direct guvernului în perioada de anchetă”.

219 Prin urmare, Comisia a aplicat în mod întemeiat, în cuprinsul considerentelor (87)-(92) ale regulamentului atacat, Orientările privind calcularea valorii subvențiilor cererii de deducere a costurilor de transport.

220 Or, în speță, *primo*, reclamantele nu susțin că cheltuielile de transport pentru livrarea de biomotorină au fost plătite direct autorităților publice indoneziene în perioada de anchetă. *Secundo*, argumentul acestora întemeiat pe faptul că plățile din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei erau condiționate de livrarea de biomotorină și, prin urmare, că cheltuielile de transport aferente erau „suportate în mod necesar pentru a avea drept la subvenție”, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, nu poate fi acceptat. Astfel, aceste cheltuieli erau legate exclusiv de executarea contractului de vânzare între reclamante și Pertamina sau AKR. Faptul că, pentru a primi plățile de la agenția de administrare, producătorii de biomotorină trebuiau să anexeze la factură o serie de documente justificative, inclusiv informațiile privind locul livrării, volumul și tipul de biomotorină furnizat și quantumul cheltuielilor de transport, nu înseamnă că aceste cheltuieli erau „obligatorii pentru a primi subvenția” în sensul Orientărilor privind calcularea valorii subvențiilor și nu modifică această concluzie.

221 În consecință, aceste argumente trebuie respinse.

Cu privire la repartizarea valorii subvenției din cifra de afaceri totală a biomotorinei

222 Articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază prevede că, „[i]n cazul în care subvenția nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate ce au fost produse, exportate sau transportate, valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se determină prin repartizarea, în mod adecvat, a valorii subvenției totale la nivelul producției, vânzării sau exportului produsului în cauză, în cursul perioadei în care se efectuează ancheta”.

223 Din dispozițiile care figurează sub titlul „(b) Numitorul utilizat în scopul repartizării valorii subvenției”, care la rândul său figurează sub titlul „F. Perioada de anchetă pentru calcularea subvenției: imputare contra repartizare” din Orientările privind calculul valorii subvențiilor, reiese că „(ii) Pentru alte subvenții decât cele la export, vânzările totale (interne și la export) trebuie utilizate ca numitor, întrucât aceste subvenții sunt acordate atât din vânzările interne, cât și din vânzările la export”.

224 În speță, în considerentul (81) al regulamentului provizoriu, confirmat în considerentul (100) al regulamentului atacat, Comisia a repartizat valorile subvențiilor din cifra de afaceri totală generată de vânzările de biomotorină ale producătorilor-exportatori în perioada de anchetă, cifra de afaceri care a inclus vânzările interne și vânzările la export.

- 225 Reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare vădită atunci când a repartizat quantumul plăților încasate de Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei din cifra de afaceri totală a vânzărilor lor de biomotorină. Potrivit reclamantelor, aceste quantumuri ar fi trebuit să fie repartizate numai din vânzările de biomotorină de pe piața internă indoneziană, care ar fi singurele care justifică obținerea plăților de la Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei.
- 226 Cu toate acestea, *primo*, întrucât subvențiile nu sunt acordate prin referire la cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate, Comisia, repartizând quantumurile subvențiilor din cifra de afaceri totală generată de vânzările produsului în cauză în perioada de anchetă, și anume biomotorina, s-a conformat articolului 7 alineatul (2) din regulamentul de bază. *Secundo*, dat fiind că în speță subvențiile în discuție nu sunt subvenții la export, Comisia a acționat în conformitate cu Orientările privind calcularea valorii subvențiilor, utilizând ca numitor vânzările totale (interne și la export) pentru acest produs. După cum subliniază în mod întemeiat Comisia, plățile din Fondul pentru plantațiile de palmieri pentru ulei nu limitau efectele lor pe piața internă indoneziană, ci constituiau un sprijin acordat producătorilor de biomotorină și puteau să le confere și un avantaj asupra vânzărilor la export. Argumentul reclamantelor, prezentat în înscrisurile lor și în ședință, potrivit căruia, dacă s-ar aplica principiul că banii sunt bunuri fungibile, avantajul ar trebui repartizat din toate vânzările nu este de natură să modifice această concluzie, ci mai degrabă să o confirme. Astfel, un asemenea argument echivalează cu a accepta că repartizarea ar trebui să se facă pornind de la o bază mai largă decât numai vânzările de biomotorină de pe piața internă.
- 227 Rezultă că abordarea constând în luarea în considerare a cifrei de afaceri totale a vânzărilor de biomotorină este adecvată și nu este, așadar, vădit eronată.
- 228 Pe de altă parte, reclamantele susțin că, prin faptul că nu a răspuns în cadrul regulamentului atacat la argumentul lor potrivit căruia valoarea subvenției ar fi trebuit repartizată din cifra lor de afaceri totală, Comisia a încălcat obligația de motivare.
- 229 Conform unei jurisprudențe constante, Comisia nu este obligată să ia poziție cu privire la toate argumentele invocate în fața sa de persoanele interesate, ci este suficient ca aceasta să expună situația de fapt și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei (Hotărârea din 6 martie 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia* (T-228/99 și T-233/99, EU:T:2003:57, punctul 280). Astfel, Comisia nu este obligată să răspundă în motivarea regulamentului provizoriu sau definitiv la toate punctele de fapt și de drept invocate de persoanele interesate în cursul procedurii administrative (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 octombrie 2011, *Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul*, T-192/08, EU:T:2011:619, punctul 256 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, Comisia nu are obligația de a motiva în mod special, în regulamentul de instituire a unei taxe compensatorii definitive, lipsa luării în considerare a diferitelor argumente invocate de părți în cursul procedurii administrative. Este suficient ca acest regulament să cuprindă o justificare clară a principalelor elemente care au intervenit în analiza sa, în condițiile în care această justificare poate să clarifice motivele pentru care Comisia a înlăturat argumentele pertinente invocate cu privire la acest aspect de părți în cursul procedurii administrative (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 iunie 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Consiliul*, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 90).
- 230 Cu toate acestea, atunci când, într-o cauză privind antisubvenții, persoanele interesate insistă pe parcursul procedurii administrative să obțină răspunsuri sau clarificări privind modalitățile esențiale ale calculelor efectuate de instituții, este necesar să se considere că acestea din urmă

trebuie cu atât mai mult să își motiveze decizia așa încât persoanele interesate să fie în măsură să înțeleagă calculele astfel efectuate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 iulie 2017, Viraj Profile/Consiliul, T-67/14, nepublicată, EU:T:2017:481, punctul 127). De asemenea, motivarea unui act trebuie să figureze în însuși cuprinsul acestuia și nu poate rezulta, în afara unor circumstanțe excepționale, din explicații scrise sau orale formulate ulterior, în condițiile în care acesta face deja obiectul unei acțiuni în fața instanței Uniunii (Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 91).

- 231 În speță, este cert că una dintre reclamante a susținut în cadrul procedurii administrative, cu titlu subsidiar, că valoarea subvenției ar trebui repartizată din cifra sa de afaceri totală, incluzând atât biomotorina, cât și celelalte produse, și că regulamentul atacat nu dă un răspuns explicit la acest argument. Însă, din interpretarea considerentului (81) al regulamentul provizoriu, a cărui analiză a fost confirmată de regulamentul atacat, rezultă în mod clar că repartizarea a avut loc în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, care prevede repartizarea valorii subvenției totale la nivelul producției, vânzării sau exportului „produsului în cauză”, care este în speță biomotorina.
- 232 Reiese că această justificare este de natură să clarifice motivele pentru care Comisia a înlăturat argumentele invocate sub acest aspect de părți în cursul procedurii administrative în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 229 de mai sus.
- 233 De altfel, metoda repartizării valorii subvenției reiese în mod corespunzător cerințelor legale din considerentul (100) al regulamentul atacat și din considerentul (81) al regulamentul provizoriu, ceea ce a permis reclamantelor să cunoască justificările măsurii luate pentru a-și apăra drepturile, iar instanței Uniunii să își exercite controlul, după cum rezultă din cuprinsul punctului 225 și următoarelor de mai sus. Prin urmare, acest argument trebuie respins în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 141 de mai sus.
- 234 În consecință, critica întemeiată pe existența unei încălcări a obligației de motivare trebuie să fie respinsă.
- 235 Întrucât toate criticile formulate în cadrul celui de al cincilea motiv au fost respinse, acest motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (8) din regulamentul de bază la stabilirea existenței unui risc de prejudiciu important

- 236 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 8 alineatele (1) și (8) din regulamentul de bază întrucât a stabilit existența unui risc de prejudiciu important fără a examina anumiți factori enunțați la articolul 8 alineatul (8) din regulamentul de bază și fără a lua în considerare ansamblul elementelor de probă prezentate.
- 237 În speță, Comisia a concluzionat, în cuprinsul considerentelor (319) și (320) ale regulamentului atacat, că industria din Uniune nu a suferit un prejudiciu important în perioada de anchetă, chiar dacă această industrie nu era solidă. Ea a considerat totuși că exista în speță un risc de prejudiciu important pentru industria menționată.

- 238 Cu titlu introductiv, trebuie amintit în această privință că articolul 2 litera (d) din regulamentul de bază definește termenul „prejudiciu” ca fiind, printre altele, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau un risc de prejudiciu important adus unei astfel de industrii și face trimitere la dispozițiile articolului 8 pentru interpretarea acestei noțiuni.
- 239 Articolul 8 alineatul (1) din acest regulament prevede stabilirea existenței unui prejudiciu. Aceasta trebuie să implice o examinare obiectivă, pe de o parte, a volumului importurilor care fac obiectul unor subvenții și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii și, pe de altă parte, a incidenței acestor importuri asupra industriei Uniunii.
- 240 Articolul 8 alineatul (8) din regulamentul de bază reglementează „stabilirea existenței unui risc de prejudiciu important”. Se precizează că această stabilire trebuie să se bazeze pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjecturi sau posibilități îndepărtate, și că modificarea condițiilor care ar crea o situație în care subvenția ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă. Rezultă că constatarea unui pericol de prejudiciu trebuie să reiasă în mod clar din situația de fapt a cauzei. De asemenea, rezultă că prejudiciul care face obiectul unui pericol trebuie să se producă în termen scurt (a se vedea prin analogie Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul, T-528/09, EU:T:2014:35, punctul 54).
- 241 Această dispoziție enumeră în mod nelimitativ factorii care trebuie luați în considerare pentru stabilirea existenței unui risc de prejudiciu important (a se vedea prin analogie Concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în cauzele conexe ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Consiliul și Consiliul/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2015:767, punctul 44), și anume factori precum:
- „(a) natura subvențiilor respective și efectele comerciale pe care le pot antrena;
 - (b) o rată de creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unor subvenții pe piața Uniunii, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
 - (c) măsura în care există o capacitate suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau o creștere iminentă și semnificativă a acestei capacități, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unor subvenții către Uniune, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
 - (d) intrarea importurilor la prețuri care pot determina diminuarea substanțială a prețurilor interne sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care ar putea determina o creștere a cererii de noi importuri;
 - (e) stocurile produsului care face obiectul examinării.”
- 242 Articolul 8 alineatul (8) din regulamentul de bază precizează de asemenea că niciunul dintre acești factori nu constituie o bază de analiză decisivă, dar că totalitatea factorilor în cauză conduc la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unor subvenții și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.
- 243 De asemenea, Curtea a precizat deja că existența unui risc de prejudiciu, la fel ca existența unui prejudiciu, trebuie stabilită la data adoptării unei măsuri antisubvenții, având în vedere situația industriei Uniunii de la această dată. Astfel, numai prin prisma situației respective instituțiile

Uniunii vor putea stabili dacă creșterea iminentă a importurilor viitoare care fac obiectul unei subvenții va cauza un prejudiciu important pentru această industrie în ipoteza în care nu ar fi adoptată nicio măsură de protecție comercială. Totuși, instituțiile Uniunii sunt abilitate să ia în considerare, în anumite împrejurări, datele ulterioare unei perioade de anchetă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 februarie 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, punctele 40 și 41).

- 244 În această privință trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 24 de mai sus, în domeniul politicii comerciale comune și în mod special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze. În acest context, trebuie considerat că examinarea unui pericol de prejudiciu presupune evaluarea unor aspecte economice complexe, iar controlul jurisdicțional al acestei aprecieri trebuie să se limiteze, în consecință, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a inexistenței unor erori vădite în aprecierea faptelor sau a inexistenței unui abuz de putere. Acest control jurisdicțional limitat nu înseamnă ca instanța Uniunii să se abțină de la a controla interpretarea datelor de natură economică efectuată de instituții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul, T-528/09, EU:T:2014:35, punctul 53). Mai precis, Tribunalul trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 octombrie 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punctul 64).
- 245 În plus, concluzia Comisiei cu privire la situația industriei Uniunii, stabilită în cadrul analizei unui prejudiciu important cauzat industriei Uniunii, în sensul articolului 8 alineatul (4) din regulamentul de bază, rămâne, în principiu, pertinentă în cadrul analizei riscului de prejudiciu important pentru această industrie, în sensul articolului 8 alineatul (8) din acest regulament (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 februarie 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, punctul 42).
- 246 În lumina acestor principii trebuie să se examineze dacă Comisia a încălcat articolul 8 alineatele (1) și (8) atunci când a concluzionat, în considerentul (405) al regulamentului atacat, că, în perioada de anchetă, importurile din Indonezia au constituit un risc de producere a unui prejudiciu important pentru industria Uniunii.

Cu privire la situația industriei din Uniune

- 247 Pentru a ajunge la concluzia că industria din Uniune nu era solidă în perioada de anchetă, Comisia a luat în considerare mai mulți indicatori microeconomici și macroeconomici în cuprinsul considerentelor (309)-(340) ale regulamentului provizoriu și a confirmat această analiză în considerentele (279)-(317) ale regulamentului atacat, în care a examinat de asemenea, în considerentele (321)-(341), indicatori economici ulteriori perioadei de anchetă.
- 248 Reclamantele, fără a repune în discuție veridicitatea datelor utilizate de Comisie, arată că, în lumina indicatorilor microeconomici și macroeconomici care fac dovada anumitor tendințe pozitive, Comisia susține în mod greșit că industria Uniunii se afla într-o situație delicată.

- 249 În primul rând, în ceea ce privește, *primo*, indicatorii macroeconomici, reclamantele susțin că producția Uniunii, capacitatea de producție și utilizarea capacităților au crescut în perioada de anchetă.
- 250 În această privință trebuie arătat că din tabelul 3 reprodus în considerentul (268) al regulamentului provizoriu reiese că, după o creștere între 2015 și 2017, producția din Uniune a rămas aproape stabilă între 2017 și perioada de anchetă (o creștere de la 13 071 053 la 13 140 582 de tone pentru un indice stabil 111), în timp ce consumul în Uniune a crescut considerabil, astfel cum reiese din tabelul 4 reprodus în considerentul (271) al regulamentului provizoriu (de la 14 202 128 la 15 634 102 de tone, o creștere de 10,08 %). Rezultă de aici că producția din Uniune nu a urmat creșterea consumului în Uniune, deci a cererii. În plus, din tabelul 8 reprodus în considerentul (309) al regulamentului provizoriu reiese că între 2017 și perioada de anchetă capacitatea de producție a Uniunii a crescut ușor (de la 16 594 853 de tone la 17 031 230 de tone), în timp ce utilizarea acestor capacități, după o creștere în 2015, în 2016 și în 2017, a scăzut ușor între 2017 și perioada de anchetă.
- 251 Pe baza acestor date, Comisia a apreciat, în considerentul (310) al regulamentului provizoriu, că creșterea capacității de producție a industriei din Uniune a fost semnificativ mai mică decât creșterea cererii deoarece industria menționată nu a putut să beneficieze de creșterea pieței decât într-o măsură foarte limitată din cauza creșterii semnificative a importurilor subvenționate, în special în perioada de anchetă.
- 252 Întrucât această constatare corespunde datelor analizate și este de natură să susțină concluzia că industria Uniunii se afla într-o situație delicată, primul argument al reclamantelor trebuie respins.
- 253 *Secundo*, reclamantele susțin că volumul vânzărilor a crescut.
- 254 Cu toate acestea, din tabelul 9 reprodus în considerentul (314) al regulamentului provizoriu reiese clar că, deși volumul vânzărilor pe piața Uniunii a crescut între anii 2015 și 2017, aceste vânzări au scăzut între anul 2017 și perioada de anchetă, perioadă care corespunde, după cum observă Comisia în considerentul (317) al regulamentului provizoriu, eliminării taxelor asupra importurilor provenite din Indonezia. Prin urmare, acest argument al reclamantelor trebuie respins.
- 255 *Tertio*, reclamantele susțin că industria Uniunii a păstrat o cotă de piață ridicată, între 81 % și 95 %.
- 256 Trebuie însă constatat că din tabelul 9 reprodus în considerentul (314) al regulamentului provizoriu reiese că industria din Uniune a scăzut semnificativ între anul 2017 și perioada de anchetă (de la 91,6 % la 81,5 %). Comisia explică, în considerentul (317) al regulamentului menționat, iar reclamantele nu repun în discuție acest aspect, că această pierdere se explică prin eliminarea taxelor asupra importurilor din Indonezia, care a modificat situația pieței în luna martie 2018, în perioada de anchetă. Având în vedere aceste date, acest argument al reclamantelor trebuie respins.
- 257 *Quarto*, reclamantele susțin că utilizarea și productivitatea afișează tendințe pozitive.
- 258 Astfel, din tabelul 10 reprodus în considerentul (319) al regulamentului provizoriu reiese că numărul de angajați din industria Uniunii a crescut ușor între 2015 și perioada de anchetă (cu 78 de angajați). Cu toate acestea, productivitatea a scăzut între 2017 și perioada de anchetă (de la 4 782 de tone pe angajat la 4 625 de tone pe angajat). Rezultă că ușoara creștere a numărului de

angajați nu este suficientă, în sine, pentru a invalida concluziile Comisiei desprinse din ansamblul indicatorilor macroeconomici. Astfel, potrivit jurisprudenței, dacă examinarea instituțiilor ar ajunge la concluzia că riscul de prejudiciu este important, nu se impune ca toți factorii și indicii economici pertinenti să demonstreze o tendință negativă (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 23 aprilie 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Comisia, T-675/15, nepublicată, EU:T:2018:209, punctul 93 și jurisprudența citată).

- 259 Rezultă că aceste argumente ale reclamantelor trebuie respinse.
- 260 În al doilea rând, în ceea ce privește indicatorii microeconomici, *primo*, reclamantele susțin că prețurile de vânzare în Uniune au crescut.
- 261 Or, trebuie constatat că din tabelul 11 reprodus în considerentul (325) al regulamentului provizoriu reiese că, după ce au crescut între 2015 și 2017, perioadă în care existau taxe la importurile provenite din Indonezia, prețurile au scăzut de la 832 de euro pe tonă la 794 de euro între 2017 și perioada de anchetă. Prin urmare, acest argument al reclamantelor trebuie respins.
- 262 *Secundo*, reclamantele susțin că costurile de producție au scăzut din anul 2017.
- 263 Astfel, din tabelul 11 reprodus în considerentul (325) al regulamentului provizoriu reiese că costurile de producție au scăzut de la 827 de euro pe tonă la 791 de euro pe tonă între 2017 și perioada de anchetă. Cu toate acestea, din ansamblul datelor acestui tabel, în special din scăderea prețului de vânzare, rezultă că industria Uniunii nu a putut beneficia de această scădere a costurilor deoarece a fost nevoită să transfere în totalitate această scădere a costurilor către clienții săi, după cum observă în mod întemeiat Comisia în cuprinsul considerentului (328) al regulamentului provizoriu. Prin urmare, acest argument al reclamantelor trebuie respins.
- 264 *Tertio*, reclamantele susțin că fluxurile de lichidități, rentabilitatea vânzărilor și randamentul investițiilor au evoluat pozitiv.
- 265 În această privință trebuie constatat că din tabelul 14 reprodus în considerentul (334) al regulamentului provizoriu reiese că fluxul de lichidități a crescut între 2015 și 2017 (cu o creștere puternică între 2016 și 2017), pentru a reveni ulterior la nivelurile din 2016. Prin urmare, nu este posibil să se deducă o evoluție pozitivă, contrar celor susținute de reclamante.
- 266 În ceea ce privește randamentul investițiilor, acesta a crescut considerabil între 2015 și 2016 pentru a rămâne ulterior relativ stabil (18 % în 2016, 16 % în 2017 și 17 % în perioada de anchetă). Or, această stabilizare a randamentului investițiilor, precum și stabilizarea rentabilității vânzărilor în Uniune la clienți independenți de la 0,8 % în 2017 și în perioada de anchetă, o rată care rămâne scăzută, nu repun în discuție concluziile Comisiei cu privire la situația industriei din Uniune întemeiate pe ansamblul elementelor relevante în această privință.
- 267 În ceea ce privește datele ulterioare anchetei, reclamantele susțin că acestea nu sunt reprezentative și nu pot fi invocate pentru a desprinde concluzii valabile.
- 268 În această privință trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, abilitarea de a lua în considerare, în anumite împrejurări, datele ulterioare unei perioade de anchetă se justifică în cadrul unor anchete având ca obiect nu constatarea unui prejudiciu, ci stabilirea existenței unui risc de prejudiciu, care, prin natura sa, implică o analiză prospectivă. Astfel, aceste date pot fi utilizate pentru a confirma sau a infirma previziunile care figurează în Regulamentul Comisiei de instituire a unei taxe

compensatorii provizorii și pentru a permite, în prima ipoteză, instituirea unei taxe compensatorii definitive. Cu toate acestea, utilizarea de către instituțiile Uniunii a unor date ulterioare perioadei de anchetă nu poate fi exceptată de la controlul instanței Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 februarie 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, punctul 41).

- 269 În speță, Comisia a studiat, în considerentele (321)-(341) ale regulamentului atacat, datele referitoare la perioada cuprinsă între luna octombrie 2018 și luna iunie 2019 (denumită în continuare „perioada ulterioară anchetei”) și a concluzionat că, în perioada ulterioară anchetei, situația economică a industriei din Uniune s-a deteriorat și mai mult.
- 270 Reclamantele reproșează Comisiei că a utilizat date nereprezentative, dat fiind că, *primo*, se menționează în regulamentul atacat că, pentru patru dintre cele nouă luni din perioada ulterioară anchetei, datele erau denaturate din cauza împrejurărilor excepționale întâmpinate de un producător și, *secundo*, se constată în considerentul (322) al regulamentului atacat că „cifrele pentru perioada de anchetă nu sunt direct comparabile cu cele pentru perioada ulterioară [perioadei de anchetă]”.
- 271 Aceste afirmații ale reclamantelor nu sunt întemeiate. Astfel, Comisia a avut grijă să precizeze împrejurările care permit relativizarea reprezentativității datelor din perioada ulterioară anchetei sau să justifice relevanța acestora. *Primo*, aceasta a explicat, în considerentul (331) al regulamentului atacat, că profiturile mai mari din iarna 2018-2019 au fost excepționale, deoarece au fost înregistrate de o societate inclusă în eșantion care a putut să profite de deficitul temporar de aprovizionare din regiunea sa care i-a permis să își majoreze prețurile și, prin urmare, profiturile în această perioadă. *Secundo*, Comisia a subliniat, în considerentul (322) al regulamentului menționat, că cifrele pentru perioada de anchetă nu sunt direct comparabile cu cele pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă. Astfel, ea a arătat că, pe de o parte, având în vedere termenele stabilite pentru anchetă, anumiți indicatori macroeconomici nu au putut fi analizați decât pentru producătorii din Uniune reținuți în eșantion. Pe de altă parte, aceasta a comparat cele 12 luni din perioada de anchetă cu cele nouă luni din perioada ulterioară anchetei, datele referitoare la perioada ulterioară anchetei pe 12 luni nefiind încă disponibile.
- 272 Rezultă că aceste date pot fi utilizate pentru a confirma sau a infirma previziunile care figurează în regulamentul Comisiei de instituire a unei taxe compensatorii provizorii pentru a permite instituirea unei taxe compensatorii definitive, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 268 de mai sus.
- 273 Având în vedere toate cele ce precedă, trebuie respinse argumentele reclamantelor, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la problema admisibilității lor, abordată implicit de Comisie, potrivit căreia aceste argumente au fost invocate pentru prima dată în stadiul replicii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 aprilie 2017, Franța/Comisia, T-344/15, EU:T:2017:250, punctul 92).

Cu privire la natura subvențiilor în cauză și la efectele comerciale pe care acestea le pot antrena

- 274 Reclamantele susțin că Comisia nu a ținut seama de elementele de probă pe care ele însele și alte părți le-au furnizat cu privire la natura și la efectele subvențiilor în cauză. Aceste elemente ar fi demonstrat, pe de o parte, că pretinsa livrare de UPB în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată nu mai producea efecte comerciale, întrucât taxa și impunerea la export încetaseră să se aplice în luna decembrie 2018, și, pe de altă parte, că plățile efectuate în temeiul programului Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei deveniseră nule între luna septembrie și luna decembrie 2018, înainte de a reveni la niveluri mai mici începând cu luna

ianuarie 2019, și nu mai produceau efecte comerciale asupra activităților de export ale producătorilor de biomotorină indonezieni. De asemenea, orice avantaj obținut de Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei ar trebui repartizat numai din vânzările de biomotorină de pe piața internă.

- 275 În această privință trebuie amintit că argumentele reclamantelor privind invalidarea concluziilor Comisiei cu privire la subcotarea prețurilor, furnizarea de UPB în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată și existența unei subvenții sub forma unui transfer direct de fonduri din partea Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei au fost respinse în cadrul primului, al celui de al treilea și, respectiv, al celui de al patrulea motiv. Argumentele privind repartizarea valorii subvenției din cifra de afaceri totală a biomotorinei au fost respinse în cadrul celui de al cincilea motiv.
- 276 În aceste condiții, faptele invocate de reclamante, referitoare la stabilirea la zero a taxei de export, suspendarea impunerii la export începând din luna decembrie 2018 și fluctuația plăților efectuate în temeiul programului Fondului pentru plantații de palmieri de ulei, care se referă, toate, la perioada ulterioară anchetei, nu pot invalida concluzia Comisiei potrivit căreia autoritățile publice indoneziene au denaturat printr-o serie de măsuri piața internă de UPB din Indonezia și au menținut prețul acestui produs la un nivel scăzut în mod artificial în avantajul industriei de biomotorină din aval [a se vedea considerentele (80), (162), (172), (190) și (203) ale regulamentului provizoriu].
- 277 Prin urmare, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a constatat în considerentul (343) al regulamentului atacat că, astfel cum a arătat în considerentul (349) al regulamentului provizoriu, subvențiile în discuție erau de natură să mențină exporturile de biomotorină indoneziană la un nivel de preț care afecta și mai mult industria Uniunii, confirmând astfel [considerentul (351) al regulamentului atacat] aprecierea, care figurează în considerentul (350) al regulamentului provizoriu, potrivit căreia măsurile luate de autoritățile publice indoneziene afectau situația economică a industriei din Uniune.

Cu privire la rata de creștere a importurilor care fac obiectul unor subvenții

- 278 Reclamantele susțin că datele referitoare la perioada ulterioară anchetei nu indică o creștere a importurilor de biomotorină indoneziană pe piața Uniunii și că, în consecință, ar fi puțin probabil ca o astfel de creștere să se producă în viitor.
- 279 Trebuie însă constatat, iar reclamantele nu repun în discuție exactitatea acestor date, că din tabelul 4 reprodus în considerentul (353) al regulamentului atacat reiese că importurile din Indonezia erau mai semnificative în cele trei trimestre ale perioadei ulterioare anchetei (581 078 de tone) decât în cele patru trimestre ale perioadei de anchetă (516 068 de tone). Argumentul reclamantelor potrivit căruia volumul trimestrial al importurilor din perioada ulterioară anchetei era mai mic decât volumul importurilor din al treilea trimestru al anului 2018 nu poate invalida concluziile Comisiei cu privire la rata de creștere a importurilor. Astfel, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia în considerentul (355) al regulamentului atacat, primele trei trimestre de după perioada de anchetă nu sunt comparabile în mod direct cu ultimele trei trimestre din perioada de anchetă, având în vedere diferențele sezoniere, iar nivelul ridicat din 2018, respectiv 263 678 de tone în al treilea trimestru, nu poate fi comparat cu rezultatul celui de al treilea trimestru 2019 deoarece importurile realizate în acest trimestru au fost afectate de instituirea taxelor provizorii.

- 280 Prin urmare, trebuie respinse susținerile reclamantelor potrivit cărora datele referitoare la perioada ulterioară anchetei nu indică nicio creștere a importurilor.
- 281 Reclamantele susțin de asemenea că adoptarea Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO 2018, L 328, p. 82) restrânge importurile de EMP.
- 282 În această privință trebuie constatat că această directivă a fost adoptată după perioada de anchetă și că termenul său de transpunere a expirat abia la 30 iunie 2021, conform articolului 36 alineatul (1) din acesta. De asemenea, în temeiul articolului 26 alineatul (2) din directiva menționată, restricția totală privind importul „biocombustibililor, al biolichidelor sau și al combustibililor din biomasă produși din culturi alimentare și furajere care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, pentru care se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon”, va fi progresivă, începând cu 31 decembrie 2023, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din directiva menționată. Prin urmare, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a apreciat, în considerentul (360) al regulamentului atacat, că efectul acestei directive nu putea fi prevăzut și că ea „nu afectează analiza actuală a riscului de producere a unui prejudiciu pe care importurile din Indonezia îl prezintă pentru industria Uniunii în viitorul apropiat”.
- 283 Prin urmare, argumentele reclamantelor trebuie respinse.

Cu privire la capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului

- 284 În ceea ce privește capacitatea de producție liber disponibilă a exportatorilor indonezieni, reclamantele susțin că Comisia a primit informații contradictorii de la autoritățile publice indoneziene și de la EBB și că a ales să se bazeze pe informațiile primite de EBB și pe raportul „US Gain de Jakarta” din 2019 referitor la biocarburanții indonezieni. În aceste condiții, Comisia ar fi trebuit să concluzioneze că elementele de probă disponibile cu privire la acest subiect erau puțin probante.
- 285 În această privință trebuie amintit că, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 244 de mai sus, Tribunalul trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile desprinse.
- 286 În acest cadru, este necesar să se considere că, în cazul în care instituțiile evaluează un risc de pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii, ținând seama de capacitățile de producție și de export din țara exportatoare, acestea trebuie să ia în considerare nu numai existența altor piețe de export, ci și o eventuală evoluție a consumului intern în țara exportatoare (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul, T-528/09, EU:T:2014:35, punctul 81).
- 287 În speță, reclamantele nu repun în discuție constatările Comisiei din cuprinsul considerentelor (353) și (354) ale regulamentului provizoriu, întemeiate pe informații furnizate de autoritățile publice indoneziene, conform cărora capacitățile de producție ale producătorilor indonezieni de biomotorină depășesc cu mult cererea internă, cu aproximativ 300 %, iar capacitățile neutilizate ale producătorilor indonezieni în perioada de anchetă sunt estimate la aproximativ 40 % din

consumul Uniunii. Acestea nu contestă nici constatarea Comisiei care figurează în considerentul (373) al regulamentului atacat, potrivit căreia, conform raportului „US GAIN din Jakarta” din 2019, capacitatea indoneziană de producție de biomotorină ar trebui să treacă de la 11,5 miliarde de litri la 13 miliarde de litri între 2019 și 2021.

- 288 Reclamantele susțin că autoritățile publice indoneziene au furnizat informații care indicau o utilizare preconizată a capacităților de 85 % pentru anul 2019. Or, din lectura argumentelor autorităților publice indoneziene din 6 septembrie 2019 la care fac trimitere reclamantele reiese că utilizarea capacităților de 85 % pentru 2019 rezultă dintr-o extrapolare a datelor disponibile pentru perioada ianuarie-mai 2019 și privește partea din producție utilizată de cererea internă și externă. Reclamantele nu explică în mod precis modul în care aceste date repun în discuție concluziile Comisiei. În plus, chiar și în cazul prezentat de reclamante, în 2019 rămâneau 15 % din capacitățile de producție neutilizate.
- 289 Reclamantele susțin de asemenea că autoritățile publice indoneziene au furnizat informații prin care urmăreau să demonstreze că Indonezia ar trece în anul 2020 de la un amestec obligatoriu, denumit „B20”, cu alte cuvinte, un amestec de biomotorină și de motorină minerală care conține 20 % biomotorină, la un amestec obligatoriu „B30”, care conține 30 % biomotorină, ceea ce ar absorbi întreaga capacitate liber disponibilă a producătorilor indonezieni. Prin urmare, Comisia ar fi dat în mod eronat dreptate EBB, care susținea că punerea în aplicare a obligației de amestec „B20” a creat probleme și că trecerea de la obligația de amestec „B20” la un amestec „B30” ar putea ridica probleme similare.
- 290 Mai precis, reclamantele susțin că din raportul „US GAIN din Jakarta” din 2019 reiese că obligația de amestec „B20” a fost extinsă la sectorul transporturilor care nu se încadrau în obligațiile de serviciu public abia în luna septembrie 2018, ceea ce a condus la o creștere a consumului local de biomotorină de 54 % în anul 2019, și că rata de amestecare a suferit o creștere exponențială începând din anul 2017 (trecând de la 8,2 % în anul 2017 la 12,7 % în anul 2018, pentru a atinge 19,9 % în 2019). Declarații preluate în raportul menționat ar afirma că punerea în aplicare a obligației de amestec „B30” este prevăzută pentru anul 2020.
- 291 Din considerentele (374)-(376) ale regulamentului atacat reiese că Comisia a luat act de observațiile autorităților publice indoneziene privind trecerea de la obligația de amestec „B20” la o obligație de amestec „B30”.
- 292 Or, Comisia a arătat, în considerentul (382) al regulamentului atacat, că, potrivit Raportului „US GAIN din Jakarta” din 2019, mandatul „B20”, care stabilea o valoare-țintă obligatorie deja pentru 2016, va fi îndeplinit probabil pentru prima dată doar în 2019, adică la trei ani după termenul stabilit. Reclamantele acceptă, în înscrisurile lor, exactitatea acestei informații.
- 293 Reiese de asemenea din considerentul (376) al regulamentului atacat că Comisia a studiat datele furnizate de autoritățile publice indoneziene în raport cu informațiile furnizate de EBB în observațiile sale din 29 aprilie 2019, arătând că operatorii indonezieni întâmpinau dificultăți în ceea ce privește distribuția, disponibilitatea infrastructurilor de depozitare și de amestecare în punerea în aplicare a obligației de amestec „B20” și că această obligație avea ca obiectiv reducerea importurilor de motorină minerală, mai degrabă decât reducerea exporturilor de biomotorină pe alte piețe. Aceasta a luat de asemenea în considerare, în considerentul (377) al regulamentului atacat, informații furnizate de EBB care demonstrează că punerea în aplicare a obligației de amestec „B30” ar trebui să ia timp.

- 294 În ceea ce privește posibilitatea creșterii ratelor de amestecare la 30 % într-un singur an, Comisia a considerat, la punctul 383 din regulamentul atacat, că, ținând seama de creșterea ratelor de amestecare începând cu anul 2011, o creștere de la 19,9 % la 30 % părea extrem de ambițioasă.
- 295 În această privință trebuie constatat că, astfel cum susțin reclamantele (a se vedea punctul 290 de mai sus), creșterea cea mai mare a ratei de amestecare a avut loc între 2018 și 2019, aceasta trecând de la 12,7 % la 19,9 %. Or, această creștere, cu 7,2 puncte procentuale, era net inferioară celor 10 puncte procentuale necesare pentru îndeplinirea obligației de amestec „B30” într-un an.
- 296 Având în vedere observațiile care precedă, Comisia s-a conformat obligației sale de a examina atent și imparțial toate elementele pertinente ale cauzei (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 53) și, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, a concluzionat în considerentul (384) al regulamentului atacat că era puțin probabil ca un mandat „B30” să fie realizat în viitorul apropiat și să afecteze semnificativ capacitatea neutilizată din Indonezia pe termen scurt.
- 297 Trebuie constatat că reclamantele nu au reușit să prezinte elemente suficiente pentru a priva de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în regulamentul atacat cu privire la obligația de amestec. Or, întrucât o astfel de probă este necesară pentru a stabili că o instituție a Uniunii a săvârșit o eroare vădită de apreciere de natură să justifice anularea unui act (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 62), aceste consecințe sunt suficiente pentru a respinge aceste argumente.

Cu privire la nivelul prețurilor importurilor care fac obiectul subvențiilor

- 298 Reclamantele susțin că, în ceea ce privește nivelul prețurilor importurilor care fac obiectul subvențiilor, Comisia s-a mulțumit să facă trimitere la concluziile sale în materie de subcotare, care, așa cum s-ar fi demonstrat în cadrul primului motiv, nu îndeplinesc cerințele articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. În plus, importurile provenite din Indonezia nu ar exercita o presiune asupra prețurilor din Uniune.
- 299 În această privință trebuie amintit că argumentele, invocate de reclamante în cadrul primului motiv, care urmăresc să demonstreze încălcarea de către Comisie a articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării prețurilor, precum și faptul că Comisia a reținut în mod eronat că importurile de biomotorină provenite din Indonezia au exercitat o presiune asupra prețurilor din Uniune au fost respinse în totalitate. De asemenea, din tabelul 7 reprodus în considerentul (283) al regulamentului provizoriu reiese, fapt necontestat de reclamante, că prețul de import al biomotorinei provenite din Indonezia era de 671 de euro pe tonă în perioada de anchetă, în timp ce, după cum reiese din tabelul 11 reprodus în considerentul (325) al regulamentului provizoriu, prețul de vânzare unitar mediu în Uniune a scăzut de la 832 de euro pe tonă la 794 de euro pe tonă între anul 2017 și perioada de anchetă.
- 300 În consecință, trebuie respinse aceste argumente ale reclamantelor și, prin urmare, al șaselea motiv.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor

- 301 În cadrul celui de al șaptelea motiv, reclamantele susțin că anumite informații le-au fost divulgate doar în regulamentul atacat, fiind astfel private de posibilitatea formulării unor observații în acest sens. Potrivit reclamantelor, nu se poate exclude ca, în cazul în care ar fi putut să își prezinte observațiile cu privire la aceste aspecte, procedura să fi putut conduce la un rezultat diferit.
- 302 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că dintr-o jurisprudență constantă reiese că respectarea dreptului la apărare în orice procedură inițiată împotriva unei persoane și care poate să conducă la un act cauzator de prejudiciu constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii care trebuie să fie garantat chiar în lipsa oricărei reglementări privind procedura (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 83 și jurisprudența citată).
- 303 În temeiul acestui principiu, întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de subvenționare și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 76, și Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, EU:T:2004:317, punctul 289 și jurisprudența citată).
- 304 Deși, desigur, respectarea dreptului la apărare are o importanță fundamentală în procedurile de anchetă antisubvenție (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 77 și jurisprudența citată), existența unei neregularități în ceea ce privește respectarea acestui drept nu poate conduce la anularea unui regulament prin care se instituie o taxă compensatorie decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare al părții în cauză (a se vedea Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 77 și jurisprudența citată).
- 305 Potrivit jurisprudenței, nu se poate impune reclamantului să demonstreze că decizia instituțiilor ar fi fost diferită, ci doar că o asemenea ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce acesta și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale care afectează astfel în mod concret dreptul la apărare (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 78 și 79).
- 306 În lumina acestor principii trebuie analizat dacă dreptul la apărare al reclamantelor a fost încălcat în cursul procedurii de anchetă.
- 307 În primul rând, reclamantele reproșează Comisiei că a efectuat, în cuprinsul considerentelor (230)-(233) ale regulamentului atacat, noi constatări referitoare la sensibilitatea scăzută a cererii de biomotorină la variațiile de preț de pe piața biomotorinei din Uniune, afirmând că un preț scăzut al biomotorinei nu determină o creștere a consumului și că concurența prin intermediul prețurilor era, așadar, un joc cu rezultatul zero, indiferent de materiile prime utilizate.

- 308 Acest argument trebuie respins. Prin constatările care figurează în considerentele (230)-(233) ale regulamentului atacat, Comisia a precizat conținutul explicațiilor furnizate, mai întâi, în considerentul (289) al regulamentului provizoriu, și anume că „clientul final care achiziționează biomotorina nu este conștient sau nu este interesat de materia primă utilizată în procesul de producție, însă are nevoie de un produs care îndeplinește un anumit nivel maxim CFPP”, apoi, în considerentul (299) al regulamentului menționat, că „importurile de EMP din Indonezia la prețuri subvenționate ar avea ca efect reducerea prețului majorității amestecurilor vândute pe piața Uniunii” și, în sfârșit, în considerentul (328) al aceluiași regulament, că „o subcotare a prețurilor de aproximativ 10 % exercită o presiune descendentă semnificativă asupra prețurilor”. Reclamantele nu pot susține, așadar, că considerentele (230)-(233) ale regulamentului atacat cuprindeau elemente noi care să modifice analiza efectuată până atunci de Comisie și cu privire la care ar fi trebuit să poată prezenta observații.
- 309 În al doilea rând, reclamantele reproșează Comisiei că a introdus, în considerentele (251)-(254) ale regulamentului atacat, noi constatări referitoare la schimbările survenite pe piața Uniunii începând cu ancheta precedentă și la faptul că importurile de EMP erau în concurență cu alte tipuri de biomotorină.
- 310 Acest argument trebuie respins. Reclamantele nu pot ignora faptul că industria Uniunii producea în acel moment EMP. Astfel, această constatare a fost făcută în considerentele (292)-(294) ale regulamentului provizoriu. Prin urmare, nu se poate reproșa Comisiei că a încălcat dreptul la apărare al reclamantelor prin faptul că nu le-a adus la cunoștință faptul că industria Uniunii producea EMP.
- 311 În consecință, Comisia a expus în regulamentul provizoriu, în cursul procedurii administrative care se încheie odată cu adoptarea regulamentului definitiv (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, EU:T:2002:280, punctul 131), poziția sa privind elementele invocate de reclamante, expuse la punctele 307 și 309 de mai sus. Rezultă că reclamantele aveau încă din etapa comunicării regulamentului provizoriu posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la aceste aspecte.
- 312 Având în vedere cele ce precedă, trebuie înlăturat al șaptelea motiv și, în consecință, trebuie respinsă acțiunea în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 313 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune ca acestea să fie obligate să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie și de EBB, conform concluziilor Comisiei și EBB.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Obligă PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo la plata cheltuielilor de judecată.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 decembrie 2022.

Semnături

Cuprins

Istoricul litigiului	2
Concluziile părților	4
În drept	5
Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării	5
Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a ansamblului datelor pertinente la stabilirea subcotării	5
– Cu privire la prima metodă de calcul	7
– Cu privire la a doua metodă de calcul	9
– Cu privire la a treia metodă de calcul	10
Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe lipsa stabilirii subcotării prețurilor pentru produsul din industria Uniunii în ansamblul său și pe reținerea eronată a existenței unei presiuni asupra prețurilor	14
– Cu privire la stabilirea subcotării prețurilor pentru produs în ansamblul său	14
– Cu privire la presiunea asupra prețurilor	16
Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat, în analiza legăturii de cauzalitate, ar încălca articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază	17
Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie atunci când a stabilit existența unei subvenții sub forma furnizării de UPB în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată	18
Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (iv) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a concluzionat că autoritățile publice indoneziene au însărcinat furnizorii de UPB sau le-au ordonat să furnizeze produsele în schimbul unei remunerații mai mici decât cea adecvată	18
– Cu privire la taxă și la impunerea la export	20
– Cu privire la controlul prețurilor exercitat de PTPN	24
Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (b) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a concluzionat că autoritățile publice indoneziene au susținut veniturile sau prețurile	27

Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 2 și a articolului 6 litera (d) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a concluzionat că s-a conferit un avantaj producătorilor indonezieni	29
Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât a stabilit existența unei subvenții sub forma unui transfer direct de fonduri, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) și punctul 2 din regulamentul de bază	32
Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (a) subpunctul (i) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a calificat drept subvenții plățile efectuate din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei	32
Cu privire la cel de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 2 din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere săvârșite de Comisie atunci când a constatat existența unui avantaj	36
Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere săvârșite de Comisie în calculul valorii avantajului conferit de sistemul Fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei	39
Cu privire la lipsa deducerii impunerilor la export și a costurilor de transport din valoarea subvenției.	39
Cu privire la repartizarea valorii subvenției din cifra de afaceri totală a biomotorinei	41
Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (8) din regulamentul de bază la stabilirea existenței unui risc de prejudiciu important	43
Cu privire la situația industriei din Uniune	45
Cu privire la natura subvențiilor în cauză și la efectele comerciale pe care acestea le pot antrena.	48
Cu privire la rata de creștere a importurilor care fac obiectul unor subvenții	49
Cu privire la capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului	50
Cu privire la nivelul prețurilor importurilor care fac obiectul subvențiilor	52
Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor	53
Cu privire la cheltuielile de judecată	54